

**LOV, FORSKRIFTER
OG OVERENSKOMST
OM
FOLKEREKISTRERING**

LOV, FORSKRIFTER OG OVERENSKOMST

OM

FOLKEREJSTRERING

Statistisk Sentralbyrå

Oslo 1971

INNHold

	Side
I. Lov om folkeregistrering av 16. januar 1970	5
Kap. 1. Organisasjon	5
Kap. 2. Opplysnings- og meldeplikt m.v.	5
Kap. 3. Taushetsplikt, bruk av registrenes opplysninger, straffebestemmelser m.v.	7
II. Kgl. res. av 16. januar 1970	8
III. Regler for folkeregistrenes opplysningsvirksomhet m.v., fastsatt av Finansdepartementet 25. januar 1971	8
IV. Forskrifter om ordningen og føringen av folkeregistrene, fastsatt av Statistisk Sentralbyrå den 20. januar 1970	10
Kap. 1. Innledning	10
Folkeregister i hver herreds- og bykommune, § 1	10
Sentralt register over personer hjemmehørende i riket, men uten påviselig bosted i noen kommune, § 1	10
Sentralkontorets funksjoner, § 2	10
Fødselsnummer, § 3	10
Bostedsbegrepet, § 4	10
Kap. 2. Ordningen av folkeregistrene	12
De enkelte registre, § 5	12
Hovedregisteret, § 6	12
Avgangsregisteret, § 7	12
Navneregisteret, § 8	13
Sentrale registre, § 9	13
Kap. 3. Registrering av meldinger som er gitt av offentlige myndigheter	13
Offentlige myndigheters generelle meldeplikt, § 10	13
Fødsel, dødsfall, vigsel, §§ 11-13	14
Andre meldinger fra offentlig myndighet, adopsjon, separasjon, skilsmisse m.v., § 14	15
Kap. 4. Melding og registrering av flytting	16
A. Flytting mellom kommunene	16
1. Melding og registrering i innflyttingskommunen	16
Meldeplikt til innflyttingskommunen, registreringsdato, flyttedato, § 15	16
Melding på fastsatt skjema, telefonisk melding, § 16	17
Melding til Statistisk Sentralbyrå (skjema 1), rekvisisjon av hovedregisterkort (skjema 2) og kvittering (skjema 3), § 17	17
Undersøkelse av meldt innflytting, oversendelse til Sentralkontoret, rekvisisjon av hovedregisterkort uten den innflyttedes medvirkning, § 18	17
Registrering i innflyttingskommunen, § 19	17
2. Melding og registrering i utflyttingskommunen	18
Kontroll av opplysningene på rekvisisjonen (skjema 2) og på hovedregisterkortet, § 20	18
Sending av hovedregisterkortet, registrering på navnekortet, § 21	18
Uriktige opplysninger om de faktiske bostedsforhold, § 22	18
Feil fortolkning av lov og forskrifter, § 23	18
Ikke registrert som bosatt i kommunen, § 24	18
Underretning til innflyttingskommunen om utflyttede, § 25	18

	Side
Kap. 4 (forts.)	
B. Melding og registrering av flytting til og fra utlandet	19
1. Flytting til utlandet	19
Meldeplikt, § 26	19
Registrering av internordiske flyttinger, § 27	19
Registrering av flytting til andre land, § 28	19
Registrering av fravær i utlandet, § 29	19
2. Flytting til Norge fra utlandet	19
Meldeplikt, § 30	19
Registrering av innflytting fra de nordiske land og fra andre land, §§ 31 og 32	20
C. Skifte av bosted innen samme kommune	20
Meldeplikt og registrering, § 33	20
D. Huseieres og andres meldeplikt	21
Meldeplikt, § 34, 1. ledd	21
Forholdet til den som flytter, §§ 34, 2. ledd og 35	21
Kap. 5. Ukjent registreringskommune. Forsvunne	21
1. Registrering av flytting når registreringskommunen er ukjent	21
Forespørsel på skjema E-3 til Sentralkontoret, § 36	21
Framgangsmåten når vedkommende er bosatt i annen kommune, § 37, 1. ledd	21
flyttet til utlandet, § 37, 2. ledd	21
forsvunnet, § 37, 3. ledd	21
ikke finnes, § 37, 4. ledd	21
2. Registrering av forsvunne	22
Registrering som forsvunnet, § 38, 1. ledd	22
Sjømenn i utenriksfart, § 38, 2. ledd	22
Sending av hovedregisterkortet til Sentralkontoret, § 39	22
Registrering i det sentrale register over forsvunne, §§ 40 og 41, 1. ledd	22
Den forsvunne kommet tilbake til kommunen, flyttet til annen kommune, utvandret, død, § 41, 2. ledd	22
Kap. 6. Revisjon av folkeregistrene	23
Plikten til å gi opplysninger, § 42	23
Retningslinjer ved revisjonen, § 43	23
Kap. 7. Folkeregistrenes taushetsplikt. Opplysninger til offentlige myndigheter og private personer og institusjoner	23
Taushetspliktens omfang, § 44	23
Taushetserklæring, § 45	24
Brudd på taushetsplikten, § 46	24
Opplysninger til offentlig myndighet, § 47	24
Opplysninger til private personer og institusjoner, § 48	24
Kap. 8. Sentralkontorets virksomhet	25
Sentralkontorets funksjonsområde, § 49	25
Klager og tvistesporsmål, § 50	25
Oppgaver og meldinger til Sentralkontoret, § 51	25
Kap. 9. Publikums opplysningsplikt. Straffeansvar	25
Opplysningsplikten, hjelp fra politiet, § 52	25
Straffeansvar, melding til politiet, § 53	26

	Side
Kap. 10. Forskjellige bestemmelser	26
Sjømannsregistrene, § 54	26
Opphold på Svalbard m.v., § 55	26
Registerførers ansvar, § 56	26
Kortføring og rettinger, § 57	26
Omskriving av hovedregisterkort, § 58	27
Trykning m.v. av registerkort og skjema, § 59	27
Arkivering av meldinger m.v., § 60	27
Forskriftenes ikrafttreden, § 61	27
V. Forskrifter om melding av fødsler og valg av navn, fastsatt 11. desember 1967 av Statistisk Sentralbyrå, med hjemmel i kgl.res. av 8. desember 1967	28
Kap. 1. Melding til folkeregisteret, § 1	28
Videre melding til sivile og kirkelige registre over fødte, § 3	28
Kap. 2. Melding om barn i ekteskap	28
Meldeplikten, §§ 4 og 5	28
Kontroll av meldingen, § 6	28
Videremelding, § 7	29
Navngiving ved død, §§ 8-10	29
Kap. 3. Melding om barn utenfor ekteskap	29
Meldeplikten m.v., § 11	29
Melding til bidragsfogden, § 12	29
Bidragsfogdens melding til folkeregisteret, § 13	30
Videremelding, § 14	30
Kap. 4. Forskjellige bestemmelser	30
Påkrav om navnevalg m.v., §§ 15 og 16	30
Samsvar mellom folkeregister og fødselsregister m.v., § 17	30
VI. Kongelig resolusjon av 8. desember 1967	31
VII. Forskrifter om utstedelse av fødselsattester i folkeregistrene, fastsatt av Statistisk Sentralbyrå 5. november 1969, med hjemmel i kgl.res. av 5. juli 1968 ..	31
Når fødselsattest kan utstedes, §§ 1 og 2	31
Attestens form og innhold, § 3	31
Kort attest, § 4	32
Lang attest, §§ 5 og 6	32
Kontroll av opplysningene, § 7	32
Nærmere formalia om attestens utstyr, § 8	32
Ikrafttreden, § 9	32
VIII. Kongelig resolusjon av 5. juli 1968	33
IX. Overenskomst av 5. desember 1968 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om folkeregistrering	33
X. Forskrifter om melding og registrering av internordiske flyttinger, fastsatt av Statistisk Sentralbyrå 26. september 1969	35
Alminnelige bestemmelser	35
Publikums meldeplikt	37
Melding og registrering i utflyttingslandet	37
Melding og registrering i innflyttingslandet	38
Forskjellige bestemmelser	39
V e d l e g g	
Utkommet i serien Statistisk Sentralbyrås Håndbøker (SSH)	41

I. LOV OM FOLKEREISTRERING AV 16. JANUAR 1970

KAP. 1
ORGANISASJON

§ 1.

For hver herreds- og bykommune føres folkeregister over enhver som er bosatt i kommunen. Etter regler som fastsettes av Kongen, skal dessuten føres sentralt register over de personer som er hjemmehørende i riket, men som er uten påviselig bosted i noen kommune. Departementet kan bestemme at to eller flere kommuner skal utgjøre ett folkeregisterdistrikt.

§ 2.

Staten sørger for føringen av folkeregistrene og bærer kostnadene ved deres virksomhet. Vedkommende kommune plikter å skaffe til veie tjenlige kontorlokaler, arkivrom m.v. for folkeregisteret.

§ 3.

Det skal være et Sentralkontor for folkeregistreringen. Kongen bestemmer hvilken institusjon Sentralkontorets funksjoner skal legges til.

Sentralkontoret skal føre kontroll med folkeregistrenes virksomhet, gi de nødvendige pålegg vedkommende registreringen, avgjøre prinsipielle registreringsspørsmål og løse tvister mellom registrene og mellom et register og enkeltpersoner i den utstrekning det ikke er bestemt i lov at tvisten skal avgjøres av annen myndighet.

Nærmere bestemmelser om organiseringen av folkeregistrene gis av Kongen.

§ 4.

For enhver som er bosatt i riket fastsettes et fødselsnummer. Nærmere bestemmelser herom gis av Kongen.

KAP. 2
OPPLYSNINGS- OG MELDEPLIKT M.V.

§ 5.

Kongen kan bestemme at det skal iverksettes landsomfattende eller lokale undersøkelser med sikte på å kontrollere, revidere og supplere opplysningene i folkeregistrene.

§ 6.

Ved undersøkelser som nevnt i § 5, plikter enhver som er bosatt eller er midlertidig til stede i folkeregisterdistriktet, å gi folkeregisteret følgende opplysninger om seg selv og sin husstand: Fullt navn, fødselsdato og fødselsår, fødested, kjønn og ekteskabelig status, utdanning, yrke, arbeidsgiver, bosted i folkeregisterdistriktet (for midlertidig tilstedeværende også i hvilket folkeregisterdistrikt de er bosatt), trossamfunn, statsborgerforhold og for personer som er tilflyttet folkeregisterdistriktet i løpet av de siste fem år, også når og hvorfra de er flyttet inn.

Enhver som avgir hus eller husrom til beboelse for andre, plikter videre å gi oppgave til folkeregisteret over de personer han avgir hus eller husrom til, antall leiligheter, deres størrelse og husleien. Det samme plikter gårdens bestyrer eller forretningsfører.

Etter Sentralkontorets nærmere bestemmelse kan også andre opplysninger kreves gitt om forhold som står i nær tilknytning til opplysningsplikten i første og annet ledd.

§ 7.

Den som bosetter seg i et folkeregisterdistrikt etter innflytting fra et annet norsk distrikt, plikter innen 8 dager etter innflytningen å melde dette til folkeregisteret i innflytningsdistriktet. Han og den husstand som flytter med ham regnes i forhold til bestemmelsene i denne lov som bosatt i innflytningsdistriktet fra den dag meldingen er mottatt av folkeregisteret.

§ 8.

Når en person som er bosatt eller som har oppholdt seg i Norge minst 6 måneder flytter til utlandet for å bosette seg der eller for å oppholde seg der i minst 6 måneder, skal han før utreisen melde fra til bostedets, eventuelt oppholdsstedets, folkeregister. Den som har meldt fravær, plikter også å melde fra til samme folkeregister når han vender tilbake.

Den som kommer fra utlandet til et norsk folkeregisterdistrikt for å bosette seg der, skal innen 8 dager etter ankomsten personlig melde seg til folkeregisteret og vise fram pass eller annet legitimasjonspapir. Det samme gjelder personer som kommer fra utlandet for å oppholde seg i et norsk folkeregisterdistrikt i minst 6 måneder. Den meldepliktige kan pålegges å skaffe og levere inn flytteattest.

§ 9.

Den som skifter bosted innenfor samme folkeregisterdistrikt, skal innen 8 dager etter flytningen melde dette til folkeregisteret for seg og sin husstand.

§ 10.

Den som avgir hus eller husrom til beboelse for andre, plikter å gi melding som nevnt i §§ 7-9 om de personer som flytter til eller fra hans eiendom eller husvære. Denne plikt faller bort når den som flytter, viser bevitnelse fra folkeregisteret for at han selv har gitt påbudt melding.

Gårdens bestyrer eller forretningsfører har samme ansvar som eieren for at melding som nevnt i §§ 7-9 blir avgitt i rett tid.

§ 11.

På henvendelse fra folkeregisteret plikter alle personer over 15 år som oppholder seg i distriktet, til enhver tid å gi de opplysninger om seg og sin husstand som er nevnt i §§ 6-10.

Har en person gitt uriktige, ufullstendige, unøyaktige eller innbyrdes motstridende meldinger eller opplysninger, plikter han etter oppfordring å møte personlig på folkeregisterets kontor for å gi nærmere forklaring om forholdet. Er det grunn til å tvile på at de opplysninger som er gitt til folkeregisteret er riktige, kan dette kreve at vedkommende på egen kostnad skaffer de attester eller andre beviser som trengs.

Folkeregisteret kan om nødvendig kreve politiets bistand til å innhente opplysninger etter denne lov.

§ 12.

Førerne av kirkelige og andre offentlige registre og enhver offentlig myndighet ellers har plikt til å gi folkeregisteret de meldinger og opplysninger som registeret trenger for sin virksomhet.

KAP. 3

TAUSHETSPLIKT, BRUK AV REGISTRENE'S OPPLYSNINGER,
STRAFFEBESTEMMELSER M.V.

§ 13.

Enhver som i stillings medfør eller som i medhold av denne lov eller bestemmelser gitt i medhold av loven har høve til å gjøre seg kjent med opplysninger i folkeregistrene om noens private forhold, er pliktig til å bevare taushet om det han får kjennskap til.

Tjenestemenn som i stillings medfør har adgang til folkeregistrene, skal ved tiltredelsen underskrive erklæring om taushetsplikt.

§ 14.

Uten hinder av taushetsplikten etter § 13 kan det i medhold av lov eller regler fastsatt av Kongen gis opplysninger fra folkeregisteret til offentlige myndigheter til bruk i deres virksomhet. For statistiske formål skal Statistisk Sentralbyrå ha adgang til de registrerte opplysninger.

Sentralkontoret kan bestemme at opplysninger kan gis også til andre enn offentlige myndigheter om forhold som er alminnelig kjent eller allment tilgjengelige hos annen offentlig myndighet. Taushetsplikten er heller ikke til hinder for at Sentralkontoret, når det finnes rimelig og det ikke kan fryktes å være til skade for vedkommendes interesse, kan bestemme at opplysninger skal stilles til rådighet for forskning.

En kommune kan innen rammen av de regler som fastsettes av Kongen, kreve at folkeregisteret foretar undersøkelser i statistisk øyemed. Kommunen kan pålegges å dekke utgiftene ved særlige tiltak.

Det kan etter regler som fastsettes av Kongen kreves godtgjørelse for opplysninger som folkeregisteret gir.

§ 15.

Kongen fastsetter nærmere bestemmelser til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 16.

Dersom strengere straffebestemmelser ikke kommer til anvendelse, blir forsettlige eller uaktsomme overtredelser av denne lov eller bestemmelser gitt i medhold av loven å straffe med bøter.

Er påbudt melding unnlatt, eller uriktige opplysninger gitt, i den hensikt å unndra seg eller en annen en offentlig forpliktelse, kan fengsel inntil 3 måneder anvendes.

Den skyldige plikter å erstatte de utgifter som hans forhold har påført folkeregisteret.

§ 17.

Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer. Fra samme tidspunkt oppheves lov av 15. november 1946 nr. 2 om folkeregistrer.

II. KONGELIG RESOLUSJON AV 16. JANUAR 1970

1. Stortingets vedtak av 15. desember 1969 til lov om folkeregistrering sanksjoneres.
2. Lov om folkeregistrering av 16. januar 1970 trer i kraft 1. februar 1970. (Fra samme tidspunkt oppheves lov av 15. november 1946 nr. 2 om folkeregistrer.)
3. Finansdepartementet gis fullmakt til å gi bestemmelser som nevnt i lov om folkeregistrering § 3, siste ledd, bestemme at det skal iverksettes undersøkelser som nevnt i lovens § 5 og fastsette regler som nevnt i lovens § 14, første, tredje og fjerde ledd.
4. I henhold til lov om folkeregistrering § 3, første ledd, annet punktum, bestemmes at Statistisk Sentralbyrå skal fungere som Sentralkontor for folkeregistreringen.
5. Statistisk Sentralbyrå gis fullmakt til å fastsette regler og bestemmelser som nevnt i lov om folkeregistrering § 1, annet ledd, § 4 og § 15.

III. REGLER FOR FOLKEREGISTRENE'S OPPLYSNINGSVIRKSOMHET M.V.,
FASTSATT AV FINANSDEPARTEMENTET 25. JANUAR 1971

Med hjemmel i kgl.res. av 16. januar 1970, punkt 3, jfr. lov av samme dato om folkeregistrering § 14, første, tredje og fjerde ledd, fastsetter Finansdepartementet følgende regler for folkeregistrenes opplysningsvirksomhet:

1.

En offentlig myndighet kan til bruk for sin virksomhet kreve enkeltopplysninger fra folkeregistrene. Opplysningene gis vederlagsfritt.

2.

Sentralkontoret for folkeregistrering kan i samråd med Skattedirektøren samtykke i at en offentlig myndighet til bruk for sin virksomhet uten hjemmel i særskilt lov gis masseopplysninger fra folkeregistrene mot å dekke de utgifter som påløper.

3.

Når en offentlig myndighet med hjemmel i særskilt lov krever opplysninger fra folkeregistrene, skal rekvirenten dekke de utgifter som påløper, med mindre det i loven er sagt at opplysningene skal gis vederlagsfritt, eller det gjelder enkeltopplysninger, jfr. under pkt. 1.

4.

En kommune skal gis ordinære oppgaver og opplysninger fra folkeregistrene uten vederlag. Sentralkontoret avgjør i samråd med Skattedirektøren hvilke oppgaver og opplysninger som omfattes av denne bestemmelse.

5.

Vil en kommune ved hjelp av opplysninger fra folkeregistrene ha foretatt undersøkelse i statistisk øyemed som ikke omfattes av bestemmelsen i punkt 4 om ordinære oppgaver og opplysninger, må henvendelse skje til Sentralkontoret som i samråd med Skattedirektøren avgjør om og eventuelt på hvilken måte undersøkelsen skal gjennomføres. De utgifter som påløper ved undersøkelsen må dekkes av kommunen.

ø

6.

Når andre enn offentlige myndigheter gis opplysninger fra folkeregistrene i medhold av folkeregistreringslovens § 14, annet ledd, må utgifter som påløper, dekkes av den som gis opplysninger. Enkeltopplysninger gis vederlagsfritt.

IV. FORSKRIFTER

om ordningen og føringen av folkeregistrene
 fastsatt av Statistisk Sentralbyrå den 20. januar 1970
 med hjemmel i kgl. res. av 16. januar 1970 gitt i medhold av
 lov av 16. januar 1970 om folkeregistrering

KAP. 1

INNLEDNING

§ 1.

Etter lov om folkeregistrering av 16. januar 1970 skal det for hver herreds- og bykommune føres folkeregister over dem som er bosatt i kommunen. Dessuten skal det føres sentralt register over de personer som er hjemmehørende (bosatt) i riket, men som er uten påviselig bosted i noen kommune, dvs. som ikke har påviselig bostedsmessig tilknytning til noen bestemt kommune.

§ 2.

Ved kgl. res. av 16. januar 1970 er Sentralkontorets funksjoner tillagt Statistisk Sentralbyrå som er bemyndiget til å fastsette nærmere bestemmelser til utfylling av loven.

§ 3.

For enhver som er bosatt i riket, fastsettes et f ø d s e l s n u m m e r. Det skal ha elleve siffer. De seks første siffer består av vedkommendes fødselsdato i rekkefølgen to siffer for dag, to for måned og to for år. De fem siste siffer, p e r s o n n u m m e r e t, består av tre individualsiffer (siste siffer ulike for menn og like for kvinner) og to kontrollsiffer.

Tildelingen av personnummer skjer sentralt og administreres av Statistisk Sentralbyrå.

§ 4.

Bostedsbegrepet

1. Når ikke annet følger av bestemmelsene i denne paragraf, regnes en person som bosatt der han regelmessig tar sin døgnhvile, dvs. nattesøvn eller tilsvarende hvile.
2. Tar en person sin døgnhvile skiftevis på to eller flere steder (f.eks. på grunn av sitt yrke), regnes han som bosatt der hvor han etter en samlet vurdering av de omstendigheter som foreligger, må sies for det meste å ha sitt faste tilholdssted.
3. Familieforsørgere regnes som bosatt der de har sitt hjem, selv om de har sin virksomhet i annen kommune og derfor i lengre tid må oppholde seg i denne. Som familieforsørger regnes etter denne bestemmelse enhver som forsørger ektefelle eller barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn).

Ektefeller som ikke kan sies å ha felles hjem, regnes som bosatt hver på sitt sted.

4. Sjøfolk og andre som på grunn av sitt yrke ikke kan ta sin døgnhvile noe bestemt sted, regnes som bosatt der de har sin familie eller der de av andre grunner må anses å ha sin bostedsmessige tilknytning.

5. Personer som oppholder seg i en kommune i kortere eller lengre tid for å få undervisning og som er ugifte, regnes ikke som bosatt i denne kommune, så lenge de har sitt egentlige hjem i en annen kommune (hos foreldre eller andre pårørende) og vanligvis oppholder seg der utenom den tid skolen eller semesteret varer. Forsørger de seg selv med arbeid eller har de lønn i opplæringstiden, gjelder bestemmelsen under pkt. 1, jfr. pkt. 2 i denne paragraf. Er de gifte, regnes de som bosatt der de har sitt hjem (dvs. hos familien).
Tilsvarende regler gjelder også for personer som oppholder seg ved undervisningsanstalter i utlandet for å få undervisning.
6. Personer som anbringes i barnehjem, pleiehjem, aldershjem og liknende institusjoner og i private hjem, regnes i alminnelighet som bosatt der.
7. Personer som er innlagt på sykehus eller klinikk, eller som er anbrakt i fengsel, tvangsarbeidsanstalt, arbeidsskole o.l. regnes fortsatt som bosatt der de hadde sitt bosted på innleggelses- eller innsettelsestiden, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt et annet sted, f.eks. at familien flytter til annen kommune.
8. For Statsrådets og Stortingets medlemmer gjelder landsskattelovens § 24 (byskattelovens § 19). De regnes som bosatt "der hvor de hadde sitt bosted ved sin inntreden i Regjeringen eller Stortinget, inntil der inntrer en forandring, som særskilt begrunner nytt bosted uavhengig av det opphold i Oslo og omegn, der er nødvendiggjort av deres stilling som medlemmer av Statsrådet eller Stortinget."
9. En person regnes som bosatt innen riket når han har tatt opphold her og har til hensikt å bli her ikke bare midlertidig. Opphold av minst 6 måneders varighet regnes som bosetting fra det tidspunkt vedkommende tok opphold innen riket, selv om oppholdet er midlertidig.
Som bosatt innen riket regnes også norske skipsførere og andre norske sjøfolk uansett om de farer med norske eller utenlandske skip, for så vidt de ikke har tatt fast opphold i utlandet.
10. Personer som oppholder seg på Svalbard eller de norske biland Jan Mayen, Bouvetøya og Peter den l.'s øy regnes som bosatt på det sted i riket hvor de hadde sitt bosted ved utreisen.
11. Personer som er uten fast bosted i kommunen (u.f.b.) regnes likevel som bosatt der, når de på grunn av oppholdets varighet og omstendighetene ellers må antas å ha større bostedsmessig tilknytning til denne kommune enn til andre kommuner.
12. Utlendinger tilhørende fremmede makters diplomati eller lønnet konsulat og deres husstandsmedlemmer og utenlandske betjening regnes ikke som bosatt i riket.
Det samme gjelder utlendinger tilknyttet NATO.
13. Norske tjenestemenn, som er ansatt ved diplomatiet eller konsulatvesenet, og deres husstand regnes som bosatt i det land, der vedkommende utenriksstasjon ligger.
14. Personer som tar opphold i utlandet som representanter for eller i oppdrag for offentlige eller private institusjoner med sete i Norge (ekspertes, misjonærer, fredskorpsdeltakere o.a.) regnes som bosatt i utlandet når de er enslige eller er familieforsørgere og har familien med seg. Dette gjelder selv om utenlandsoppholdet er tidsbegrenset.
Bestemmelsen gjelder ikke for opphold av under 6 måneders varighet.
15. Militære, som er beordret i tjeneste utenfor riket, regnes som bosatt der de hadde sitt bosted ved utreisen.

KAP. 2
ORDNINGEN AV FOLKEREGISTRENE

§ 5
De enkelte registre

Hvert folkeregister skal føre:

1. H o v e d r e g i s t e r over alle personer som er bosatt i kommunen.
 2. A v g a n g s r e g i s t e r over alle personer som etter hvert er gått ut av hovedregisteret fordi de er døde eller flyttet ut av riket.
 3. N a v n e r e g i s t e r over alle personer som står eller har stått i hovedregisteret.
- Sentralkontoret fastsetter registerkort til bruk for disse registre.

§ 6
Hovedregisteret

Alle personer som er bosatt i kommunen skal ha eget hovedregisterkort.

Registerkortene skal stå ordnet etter bosted i kommunen og med skillekort (huskort) mellom hvert bebodd hus. Sentralkontoret fastsetter huskortets form og hvilke opplysninger det skal inneholde.

Under hvert bosted skal hovedregisterkortene stå ordnet familievis med hovedpersonens registerkort først.

For personer som er bosatt i kommunen, men som ikke har bestemt bosted (adresse), skal registerkortene stå ordnet alfabetisk etter personenes etternavn og fornavn under egen avdeling i hovedregisteret.

I b y e r o g t e t t b y g d e s t r ø k med regulerte gater (veier) skal registerkortene stå ordnet alfabetisk etter gatenes (veienes) navn og etter nummer; oppgang og etasje.

I r e n e l a n d d i s t r i k t e r skal registerkortene stå ordnet for hvert bosted etter sogn, innenfor sognet etter skolekretser, og innenfor skolekretsen etter gårds- og bruksnummer. Er det flere hus på samme eiendom (bnr.), skal kortene stå ordnet etter hvert hus.

I kommuner som omfatter både tettbygde strøk og spredt bebyggelse, bør registerkortene være ordnet dels etter gate (vei) og husnummer og dels etter gårds- og bruksnummer, men likevel slik at registerkortene for personer som bor innen samme skolekrets såvidt mulig er ordnet på samme måte.

Er det særlig vanskelig å ordne registerkortene etter disse retningslinjer, eller byr det på spesielle fordeler å ordne kortene på en annen måte, kan registerføreren søke Sentralkontoret om samtykke til en annen ordning. Ren alfabetisk ordning av kortene vil ikke bli godkjent.

§ 7
Avgangsregisteret

Avgangsregisteret består av de arkiverte hovedregisterkortene for de personer som er flyttet ut av riket eller som er døde. Det skal være ordnet i egne avdelinger for utvandrede og for døde.

Innenfor hver avdeling bør registerkortene stå ordnet etter avgangsår og avgangsnummer.

De folkeregistre som ønsker det, kan likevel innenfor hver avdeling og for hvert år eller perioder av år ordne registerkortene alfabetisk etter etternavn og fornavn.

§ 8

Navneregisteret

Navneregisteret består av navnekort for de personer som til enhver tid står i hovedregisteret og for dem som etter hvert er gått ut av dette register. Kortene for kvinner og menn kan stå hver for seg.

Kortene skal være ordnet alfabetisk etter etternavn og fornavn. Er både etternavn og fornavn like, skal kortene stå ordnet etter fødselsdato, slik at kortet for den eldste kommer først.

Kortene for personer med utenlandske navn bør stå i streng alfabetisk orden, dvs. at de blir ordnet etter skrivemåten. Ved vanlige navn bør en bruke lydmetoden (dvs. det er uttalen av navnet som avgjør hvilken plass kortet skal ha i registeret) eller en tillempet form av denne.

Henvisningskort må brukes i alle tvilstilfelle.

På navnekortet skal en føre etternavn, alle fornavn og mellomnavnet, fødselsnummer og ekteskapelig status (ug., g., e., sep. eller sk.). Er personen gift, skal en dessuten føre på ektefellens fornavn og fødselsnummer. Har ikke ektefellene samme etternavn, må også dette noteres. Ellers skal kortet gi opplysning om bosted med tydelig henvisning til hovedregisterkortets plass i hovedregisteret, om når og hvor flyttet (adresse-endringer), om når hovedregisterkortet er sendt til folkeregisteret i innflyttingskommunen eller til Sentralkontoret (for forsvunne) og videre for døde og utflyttede av riket om overføringen til avgangsregisteret (avgangsnummer eller avgangsår).

Navnekortet skal ved avgang i hovedregisteret stå på plass i registeret. Ved skifte av navn føres det nye navnet på navnekortet, og det skrives henvisningskort på det tidligere navn.

Navnekort for personer som har stått i avgangsregisteret i minst 15 år, kan registerførereren ta ut av navneregisteret og arkivere om det er nødvendig av omsyn til plassen. Likevel må de fortsatt stå i samme orden som i navneregisteret.

§ 9

Sentrale registre

Sentralkontoret fører disse registre:

1. Register over forsvunne

Dette består av hovedregisterkortene for de personer som folkeregistrene i samsvar med bestemmelsene i disse forskrifter har registrert som forsvunne.

2. Register over personer som antas hjemmehørende i riket, men som er uten påviselig bosted i noen kommune

Dette består av hovedregisterkortene for de personer som Sentralkontoret finner bør registreres sentralt, jfr. § 1, annet ledd i folkeregistreringsloven.

KAP. 3

REGISTRERING AV MELDINGER SOM ER GITT AV
OFFENTLIGE MYNDIGHETER

§ 10

Etter § 12 i folkeregistreringsloven har førerne av kirkelige og andre offentlige registre og enhver offentlig myndighet ellers plikt til å gi folkeregisteret de meldinger og opplysninger som registeret trenger for sin virksomhet.

Sentralkontoret gir nærmere regler for denne meldeplikt.

§ 11

Fødsel

Fødsel registreres i folkeregisteret på grunnlag av melding gitt i samsvar med forskrifter om melding av fødsler og valg av navn, fastsatt av Statistisk Sentralbyrå med hjemmel i kgl. res. av 8. desember 1967.

Barnet skal en føre inn i folkeregisteret i den kommune der moren er registrert som bosatt ved barnets fødsel. Den kommune der barnet er født skal likevel noteres som fødestedet. Barnet skal ha eget hovedregisterkort og navnekort. Er barnet født i ekteskap, skal det dessuten føres på hovedregisterkortene til begge foreldrene. Er barnet født utenfor ekteskap, skal det bare føres på morens hovedregisterkort.

Barn som er dødfødt skal en ikke registrere. Levendefødt barn som dør like etter fødselen, skal en registrere både som født og død.

Om folkeregisterets behandling av fødselsmeldingen, melding til fødselsregisterføreren, dissentermenigheten og til Statistisk Sentralbyrå vises til de i første ledd nevnte forskrifter, §§ 6, 7, 11, tredje ledd, 14, 15 og 17.

§ 12

Dødsfall

Dødsfall registreres på grunnlag av melding om dødsfall fra skifteretten (lensmannen).

På hovedregisterkortet fører en inn dødsdato, dødssted og avgangsnummer (avgangår) og overfører kortet til avdelingen for døde i avgangsregisteret. Samtidig fører en dødsdato og avgangsnummer (avgangår) på navnekortet.

Den døde og eventuelt gjenlevende ektefelles fødselsnummer påføres dødsmeldingen. Denne sendes deretter til Sentralkontoret.

Mottar folkeregisteret dødsmelding for en person som ikke er registrert i kommunen, må en undersøke hvor avdøde hadde sitt bosted, og sende dødsmeldingen til folkeregisteret der.

Er det ikke mulig å få rede på hvor avdøde var bosatt, skal registerføreren sende dødsmeldingen til Sentralkontoret.

§ 13

Vigsel

Vigsel registreres på grunnlag av melding om vigsel fra vigselmannen.

Ektefellene skal ha hvert sitt hovedregisterkort og navnekort.

På hustruens kort setter en navnet hennes som gift. Hustruens pikenavn fører en på mannens hovedregisterkort og mannens navn på hustruens kort. På begge registerkort skal en føre datoen da ekteskapet ble inngått.

På hustruens navnekort gjør en merknad om giftermålet og hennes navn som gift og setter kortet på plass etter navnet som gift. Samtidig skriver en ut henvisningskort på hustruens pikenavn med merknad om giftermålet.

Mannens navn og fødselsdata fører en på hustruens navnekort og hustruens navn og fødselsdata på mannens kort.

Når vigselen er registrert og begge ektefellers fødselsnummer er påført vigselsmeldingen, sendes denne til Sentralkontoret.

Mottar folkeregisteret melding om vigsel for personer som ikke er registrert i kommunen, sendes vigselsmeldingen til folkeregisteret i den kommune hvor personene ifølge vigselsmeldingen er bosatt. Er det ikke mulig å få rede på hvor vedkommende er bosatt, sendes vigselsmeldingen til Sentralkontoret.

§ 14

Andre meldinger fra offentlig myndighet

1. A d o p s j o n

Fylkesmannen sender melding om adopsjon til folkeregisteret i den kommune der foreldrene bor. Er barnet født utenfor ekteskap, sender han meldingen bare til folkeregisteret i den kommune der moren bor. Meldingen skal gi opplysning om foreldrenes (eventuelt bare morens) navn og adresse, barnets kjønn, fødselsdata og fornavn. Meldingen skal ikke gi opplysning om adoptivforeldrene eller om barnets slektsnavn etter adopsjonen.

Fylkesmannen sender også melding til folkeregisteret i den kommune der adoptivforeldrene bor. Denne melding skal gi opplysning om adoptivforeldrenes navn og adresse og om barnets kjønn, fødselsdata og fornavn. Meldingen skal ikke gi opplysning om foreldrene eller om barnets slektsnavn før adopsjonen. Selv om foreldrene og adoptivforeldrene bor i samme kommune, sender fylkesmannen de to meldinger hver for seg.

Når folkeregisteret i den kommune der foreldrene (moren) bor, har mottatt fylkesmannens melding, skal registerføreren skifte ut foreldrenes (morens) hovedregisterkort med nye kort der opplysningen om det adopterte barn utelates. En må ikke gjøre merknad om adopsjonen på kortene. Barnets registerkort skal en fjerne fra hovedregisteret og navnerregisteret.

Når folkeregisteret i den kommune der adoptivforeldrene bor har mottatt fylkesmannens melding, skal en føre navn og fødselsdata til barnet på adoptivforeldrenes hovedregisterkort med merknad om adopsjonen og dato for fylkesmannens melding. Dessuten skriver en ut hovedregisterkort og navnekort for barnet. Er barnet tidligere registrert i folkeregisteret, enten fordi foreldrene bor i kommunen eller fordi barnet har vært utsatt i pleie der, skal en likevel skifte ut de tidligere hovedregisterkort og navnekort med nye.

Fylkesmannens melding om adopsjon sendes til Sentralkontoret.

De registerkort som blir fjernet fra registeret, må registerføreren ta vare på så ingen andre får adgang til dem.

2. O p p h e v i n g a v a d o p t i v f o r h o l d

Justisdepartementet gir melding om oppheving av adopsjonsforhold etter § 21 i adopsjonsloven. Domstolene gir melding om oppheving ved dom etter §§ 22 og 23 i adopsjonsloven. Meldingen med påførte fødselsnummer sendes til Sentralkontoret når registreringen er foretatt.

3. S e p a r a s j o n

Den myndighet som har truffet avgjørelsen (fylkesmann eller domstol) gir melding om separasjon.

Separasjonsdatoen skal en føre på hovedregisterkortene til begge ektefellene. Separasjonsmeldingen påføres deretter ektefellenes fødselsnummer og sendes til Sentralkontoret.

Separasjonsmeldinger for personer som ikke er registrert som bosatt i kommunen, behandles på samme måte som nevnt under § 13, siste ledd.

4. S k i l s m i s s e

Den myndighet som har truffet avgjørelsen (fylkesmann eller domstol) gir melding om skilsmisse.

Skilsmisседatoen skal en føre på hovedregisterkortene til begge ektefellene, og skilsmissemeldingen sendes deretter til Sentralkontoret.

Skilsmissemeldinger som gjelder personer som ikke er registrert som bosatt i kommunen, behandles på samme måte som nevnt under § 13, siste ledd.

5. S t a t s b o r g e r r e t t

Fylkesmannen gir melding om erverv av norsk statsborgerrett etter §§ 3, 4, 10 B og C i statsborgerloven. Ellers gir Justisdepartementet melding om slikt erverv.

Opplysningen om statsborgerrett og datoen for ervervet av norsk statsborgerrett skal en notere på hovedregisterkortet.

6. T a p a v s t e m m e r e t t

Den domstol som har truffet avgjørelsen, gir melding om tap av stemmerett etter § 53 i grunnloven og § 31 i straffeloven. Meldingen skal gi opplysning om den dag avgjørelsen ble endelig.

Utenriksdepartementet gir melding om tap av stemmerett etter § 53 b i grunnloven.

Opplysningene noterer en på hovedregisterkortet.

7. V e r j e m å l

Domstolene gir melding om verjemål og om oppheving av verjemål.

Opplysningene noterer en på hovedregisterkortet.

8. N a v n e e n d r i n g e r

Justisdepartementet og i tilfelle fylkesmannen gir melding om navnebevilling etter navneloven. Om melding av navngiving ved fødsel og om endring av fornavn ved melding til dåp, vises til forskriftene om melding av fødsler og valg av navn av 11. desember 1967, §§ 9, 10, 11, 3.ledd, 15 og 16.

Opplysningene noterer en på hovedregisterkortet og navnekortet og skriver ut henvisningskort på det tidligere navn.

Meldingen om navnebevilling med påført fødselsnummer sendes til Sentralkontoret når registreringen er foretatt.

KAP. 4

MELDING OG REGISTRERING AV FLYTTING

A. Flytting mellom kommunene

1. Melding og registrering i innflyttingskommunen

§ 15

Etter § 7 i folkeregistreringsloven plikter den som bosetter seg i et folkeregisterdistrikt (kommune) etter innflytting fra et annet norsk distrikt (kommune) innen 8 dager etter innflyttingen å melde dette til folkeregisteret i innflyttingsdistriktet (kommunen).

Bestemmelsen gjelder også utlendinger som er bosatt i riket.

Når barn, gamle og andre etter offentlig tiltak blir satt i barnehjem o.l. eller i privat familie, har vedkommende offentlige myndighet plikt til å melde flyttingen.

Han og den husstand som flytter med ham regnes i forhold til bestemmelsene i folkeregistreringsloven som bosatt i innflyttingsdistriktet (kommunen) fra den dag meldingen er mottatt av folkeregisteret.

Med r e g i s t r e r i n g s d a t o menes i disse forskrifter den dato da melding om innflytting er mottatt i folkeregisteret.

Med f l y t t e d a t o menes i disse forskrifter den dato som den meldepliktige har oppgitt som innflyttingsdag.

§ 16

Den som flytter inn i kommunen skal gi opplysning for seg selv og de personer av hans husstand som flytter med ham, om fullt navn, fødselsdato, fødested, stilling i familien, ekteskapelig status, yrke og arbeidsgiver etter innflyttingen, adresse før og etter flyttingen og flyttdato.

Meldingen om flytting skal han skrive på fastsatt skjema som han skal få i folkeregisteret eller på andre høvelige steder som folkeregisteret peker ut. Flyttemeldingen skal være undertegnet av den som har meldeplikt etter loven, eller av den som den meldepliktige har gitt fullmakt.

Skjer meldingen ved personlig fram møte i folkeregisteret, kan folkeregisterets personale fylle ut skjemaet etter de opplysninger den meldepliktige gir. Den meldepliktige må undertegne skjemaet.

Disse bestemmelser er ikke til hinder for at folkeregisteret kan godta telefonisk melding av innflyttingen. Vil kåret er imidlertid at den meldepliktige innen en av folkeregisteret satt frist bekrefter innmeldingen, skriftlig eller ved personlig fram møte.

§ 17

Finner folkeregisteret at den som er flyttet inn i kommunen, blir å registrere som bosatt der, fylles ut melding om registrert flytting til Statistisk Sentralbyrå (s k j e m a 1), rekvisisjon av hovedregisterkort (s k j e m a 2) og kvittering for meldt flytting (s k j e m a 3).

Utfyllingen av de tre skjema kan skje med gjennomskrift.

Rekvisisjonen (skjema 2) sendes straks til folkeregisteret i utflyttingskommunen. Meldingen til Statistisk Sentralbyrå (skjema 1) og kvitteringen (skjema 3) settes i venteregister i folkeregisteret inntil hovedregisterkortet(ene) er mottatt fra utflyttingskommunens folkeregister, jfr. § 19.

§ 18

Får folkeregisteret kjennskap til at en person oppholder seg i kommunen og det er grunn til å anta at det etter bestemmelsen i forskriftenes § 4 foreligger en bosetting i kommunen, må folkeregisteret foreta nærmere undersøkelser, eventuelt innkalle ham til personlig møte på folkeregisterets kontor for å gi nærmere forklaring om forholdet, jfr. også folkeregistreringslovens § 11. Folkeregisteret avgjør om vedkommende blir å registrere som bosatt i kommunen.

Har han ikke etterkommet folkeregisterets pålegg om å melde flyttingen innen rimelig frist, kan saken sendes Sentralkontoret.

Sentralkontoret kan bestemme at hovedregisterkortet kan rekvireres fra folkeregisteret i utflyttingskommunen uten den innflyttedes medvirkning, dersom det er åpenbart at han etter gjeldende bestemmelser i folkeregistreringsloven og dens forskrifter må regnes som bosatt i kommunen.

§ 19

Når folkeregisteret har mottatt hovedregisterkortet(ene) fra folkeregisteret i utflyttingskommunen, tar en skjema 1 (meldingen om registrert flytting) og skjema 3 (kvitteringen) ut av venteregisteret, sammenholder opplysningene med hovedregisterkortet og korrigerer mulige feil. Skjema 1 påføres fødselsnummer og sendes til Sentralkontoret, og skjema 3 sendes til den som har meldt innflyttingen. Samtidig fylles ut navnekort for den/de innflyttede, hvis navnekort ikke finnes i registeret fra før. Hovedregisterkort og navnekort påføres notat om innflyttingen og settes på plass i registrene.

2. Melding og registrering i utflyttingskommunen

§ 20

Når folkeregisteret mottar rekvisisjon av hovedregisterkort fra folkeregisteret i innflyttingskommunen (skjema 2), må opplysningene sammenholdes med opplysningene på hovedregisterkortet. Samtidig kontrolleres at hovedregisterkortet er fullstendig og tydelig utfyllt, bl.a. med kommunens navn.

§ 21

Det/de rekvirerte hovedregisterkort må straks sendes rekvirenten. På navnekortet noteres registreringsdatoen (jfr. § 15), adressen i innflyttingskommunen og hvortil hovedregisterkortet er sendt. Navnekortet skal stå på plass i navneregisteret.

§ 22

Viser opplysningene på rekvisisjonen at rekvireringen av hovedregisterkortet må skyldes at den meldepliktige har gitt uriktige opplysninger om de faktiske bostedsforhold, må folkeregisteret underrette folkeregisteret i innflyttingskommunen om dette. Folkeregisteret skal i så fall vente med å sende hovedregisterkortet(ene) inntil folkeregisteret i innflyttingskommunen får undersøkt forholdet.

§ 23

Mener ellers folkeregisteret at det etter bestemmelsene i loven og forskriftene ikke foreligger flytting, må likevel hovedregisterkortet (ene) sendes. Men samtidig bør folkeregisteret underrette folkeregisteret i innflyttingskommunen om hvorfor det antas at den meldepliktige ikke skal registreres som flyttet fra kommunen. Avgjørelsen ligger hos folkeregisteret i innflyttingskommunen.

Folkeregisteret har anledning til å bringe registreringsspørsmålet inn for Sentralkontoret i medhold av folkeregistreringslovens § 3, men dette har ikke oppsettende virkning for registreringen i folkeregistrene.

§ 24

Er den eller de personer som rekvisisjonen omfatter ikke registrert som bosatt i kommunen, må folkeregisteret undersøke saken nærmere. Har folkeregisteret kjennskap til registreringskommunen, sendes rekvisisjonen videre til folkeregisteret i denne kommune. Samtidig underrettes folkeregisteret i innflyttingskommunen om dette. Kan registreringskommunen ikke bringes på det rene, må folkeregisteret returnere rekvisisjonen med angivelse av grunnen til at hovedregisterkortet ikke kan sendes.

§ 25

Får folkeregisteret kjennskap til at en registerført person er flyttet ut av kommunen og det ikke er mottatt rekvisisjon av hovedregisterkortet innen rimelig tid, må folkeregisteret straks undersøke saken og underrette folkeregisteret i den antatte innflyttingskommune, slik at registreringen kan bli ordnet.

B. Melding og registrering av flytting til og fra utlandet

1. Flytting til utlandet

§ 26

Etter § 8, første ledd i folkeregistreringsloven skal en person som er bosatt i Norge eller som har oppholdt seg i Norge i minst 6 måneder, melde fra til bostedets, eventuelt oppholdsstedets, folkeregister når han flytter til utlandet for å bosette seg der eller for å oppholde seg der i minst 6 måneder.

Den som har meldt fravær av minst 6 måneders varighet, plikter å melde fra til samme folke- register når han vender tilbake.

Bestemmelsen gjelder også utlendinger.

Meldingen skal gis før utreisen på fastsatt skjema for melding om flytting, jfr. forskrift- enes § 16.

§ 27

Gjelder det flytting til Danmark, Finland, Island eller Sverige, skal det utstedes inter- nordisk flytteattest med flyttebevis i samsvar med bestemmelsene i overenskomst mellom de nordiske land om folkeregistrering og forskrifter om melding og registrering av internordiske flyttinger, fastsatt av Statistisk Sentralbyrå. Registreringen skjer i samsvar med de bestemmelser som er gitt i overenskomsten og forskriftene til denne, jfr. § 16 i de nevnte forskrifter.

På hovedregisterkortet og navnekortet skal folkeregisteret føre datoen for registreringen i innflyttingslandet og adressen i dette landet. Hovedregisterkortet settes deretter i avgangs- registerets avdeling for utvandrede, og samtidig skrives ut melding på fastsatt skjema E-2. Navne- kortet påføres henvisning til avgangsregisteret og settes på plass i navnerregisteret.

§ 28

Gjelder det flytting til andre land enn dem som er nevnt i § 27, første ledd, skal folke- registeret gi den meldepliktige kvittering for meldt flytting. Som kvittering kan en bruke skjema 3 som for innenlandske flyttinger, eller det kan gis en formløs kvittering.

På hovedregisterkortet og navnekortet føres datoen for meldt flytting, den oppgitte flyttedato og det land (eventuelt også adressen) vedkommende skal flytte til. Hovedregisterkortet settes i avgangsregisterets avdeling for utvandrede, og det skrives ut melding på fastsatt skjema E-2. Navnekortet påføres henvisning til avgangsregisteret og settes på plass i navnerregisteret.

§ 29

Har den meldepliktige meldt fravær i utlandet av minst 6 måneders varighet og dette ikke blir registrert som utvandring i samsvar med bestemmelsene i forskriftenes §§ 27 og 28, skal folkeregisteret notere fraværet på hovedregisterkortet og navnekortet, meldingsdatoen og datoen da oppholdet tok til.

2. Flytting til Norge fra utlandet

§ 30

Etter § 8, annet ledd i folkeregistreringsloven skal den som kommer fra utlandet til et norsk folkeregisterdistrikt (kommune) for å bosette seg, personlig melde seg til folkeregisteret

innen 8 dager etter ankomsten og vise fram pass eller annet legitimasjonspapir. Det samme gjelder personer som kommer fra utlandet for å oppholde seg i riket i minst 6 måneder.

Gjelder det personer som kommer fra Danmark, Finland, Island eller Sverige, skal de levere, eventuelt skaffe, internordisk flytteattest med flyttebevis i samsvar med bestemmelsene i overenskomst mellom de nordiske land om folkeregistrering og i forskrifter om melding og registrering av internordiske flyttinger fastsatt av Statistisk Sentralbyrå.

Meldeplikten etter folkeregistreringslovens § 8, annet ledd, gjelder også utlendinger.

§ 31

Før innflyttingen registreres, må folkeregisteret undersøke om innflytteren tidligere har vært bosatt i riket og i tilfelle når og i hvilken kommune. Kan den meldepliktige ikke oppgi hvilken kommune han flyttet fra (registreringskommunen) eller når han flyttet til utlandet, må folkeregisteret sende forespørsel på fastsatt skjema E-3 til Sentralkontoret. Gjelder det innflytting fra ett av de nordiske land, må dog flyttebeviset straks sendes til den lokale registreringsmyndighet i utflyttingslandet i samsvar med bestemmelsen i § 20 i forskriftene til overenskomsten om internordisk flytting.

§ 32

Er det sannsynlig at innflytteren ikke tidligere har vært bosatt i riket, opprettes hovedregisterkort og navnekort for ham, ved internordisk flytting på grunnlag av den mottatte internordiske flytteattest, ved innflytting fra annet land på grunnlag av forevist pass eller annet legitimasjonspapir. Det fylles ut melding til Sentralkontoret på skjema E-1.

Har han tidligere vært registrert som bosatt i annen norsk kommune, må folkeregisteret rekvirere hovedregisterkortet fra folkeregisteret i denne kommune. Til denne rekvisisjon kan skjema 2 brukes. Viser opplysningene på hovedregisterkortet at den meldepliktige er registrert som utvandret i den tidligere registreringskommune, fyller folkeregisteret ut skjema E-1 til Sentralkontoret. Viser opplysningene at han fremdeles er registrert som bosatt i registreringskommunen (eventuelt som forsvunnet), skal han ikke regnes som innvandret til riket, og skjema E-1 fylles ikke ut. I stedet sender folkeregisteret den vanlige melding om registrert flytting, skjema 1.

Når innflyttingen er registrert, sendes kvittering om meldt flytting til den meldepliktige. Til denne kvittering kan skjema 3 brukes.

C. Skifte av bosted innen samme kommune

§ 33

Etter § 9 i folkeregistreringsloven skal den som skifter bosted innen samme kommune, melde dette til folkeregisteret for seg og sin husstand innen 8 dager etter flyttingen. Bestemmelsen gjelder også utlendinger som er bosatt i riket.

Meldingen kan gis muntlig eller skriftlig. Gis den telefonisk, bør den meldepliktige pålegges å bekrefte meldingen, skriftlig eller ved personlig fram møte.

Den nye adressen og registreringsdatoen skal en føre på hovedregisterkortet og navnekortet. Hovedregisterkortet flytter en til den nye plass i registeret.

Melding om skifte av bosted innen kommunen skal sendes Sentralkontoret i samsvar med de regler som til enhver tid blir fastsatt.

D. Huseieres og andres meldeplikt

§ 34

Etter § 10 i folkeregistreringsloven har den som "avgir hus eller husrom til beboelse for andre" (d.e. huseier, pensjonatinnhaver, framleier m.v.), eller i tilfelle gårdsstyreren eller forretningsføreren, plikt til å melde til folkeregisteret de personer som flytter til eller fra hans eiendom eller husvær.

Meldeplikten gjelder bare i de tilfelle den som flytter selv har meldeplikt etter §§ 7-9 i loven, og faller bort når den som flytter viser bevitnelse fra folkeregisteret for at han selv har gitt melding.

§ 35

Meldingen fra huseier m.v. er å forstå som et varsel om at bostedsforholdet er endret og kan ikke brukes som grunnlag for registreringen, unntatt ved skifte av bosted innen kommunen.

Har den som flytter ikke gitt melding etter §§ 7-9 i folkeregistreringsloven, må folke- registeret straks undersøke forholdet.

KAP. 5

UKJENT REGISTRERINGSKOMMUNE. FORSVUNNE

1. Registrering av flytting når registreringskommunen er ukjent

§ 36

Er det ikke mulig gjennom opplysninger fra innflytteren selv eller andre folkeregistre å få rede på hvor innflytteren er registrert som bosatt, skal folkeregisteret straks sende forespørsel på fastsatt skjema E-3 til Sentralkontoret.

§ 37

Viser undersøkelsen i det sentrale personregister at innflytteren er registrert som b o s a t t i e n a n n e n k o m m u n e, sender Sentralkontoret E-3 meldingen tilbake til folkeregisteret med opplysning om registreringskommunen. Folkeregisteret går deretter fram i samsvar med forskriftenes § 17.

Viser det seg at innflytteren er registrert som f l y t t e t t i l u t l a n d e t, sender Sentralkontoret E-3 meldingen til folkeregisteret i den kommune der han sist var registrert som utvandret, med pålegg om å sende E-3 meldingen sammen med hovedregisterkortet til folkeregisteret i innflyttingskommunen. Der registreres han som innflyttet fra utlandet, og melding på fastsatt skjema E-1 sendes Sentralkontoret.

Viser det seg at innflytteren er registrert i annen kommune som f o r s v u n n e t, sendes E-3 meldingen tilbake til folkeregisteret i innflyttingskommunen med opplysning om registreringskommunen, hvoretter folkeregisteret går fram i samsvar med bestemmelsene i forskriftenes § 17. Samtidig sender Sentralkontoret hovedregisterkortet for den forsvunne tilbake til folkeregisteret i registreringskommunen med opplysning om oppholdskommunen og med pålegg om å ta ham opp i registeret igjen i påvente av rekvisisjon av hovedregisterkortet (skjema 2).

Viser det seg at innflytteren i k k e f i n n e s i det sentrale personregister, sender Sentralkontoret E-3 meldingen tilbake til folkeregisteret med opplysning om tildelt personnummer og med pålegg om å ta innflytteren opp i registeret. Hovedregisterkort og navnekort

opprettet på grunnlag av de opplysninger innflytteren selv gir eller som folkeregisteret får på annen måte. Fødselsdata må såvidt mulig kontrolleres ved innhenting av fødselsattest.

2. Registrering av forsvunne

§ 38

Blir folkeregisteret i samband med revisjon av hovedregisteret eller på annen måte kjent med at en person som står i hovedregisteret ikke lenger bor i kommunen, må folkeregisteret undersøke hvor han oppholder seg. Lykkes det ikke trass i grundige undersøkelser å få greie på oppholdsstedet, skal en inntil videre registrere ham som forsvunnet.

Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke sjømenn i utenriks fart. De skal regnes som bosatt i kommunen, og deres hovedregisterkort skal stå i hovedregisteret, inntil det er skaffet sikre opplysninger om at de har bosatt seg i en annen kommune eller i utlandet. Det vises til forskriftenes § 54, annet ledd.

§ 39

Når folkeregisteret i samsvar med forskriftenes § 38 vil registrere en person som forsvunnet, gjøres merknad om dette på hovedregisterkortet og navnekortet, og det skrives ut melding til Sentralkontoret på fastsatt skjema E-4. Denne meldingen skal sammen med hovedregisterkortet sendes til Sentralkontoret.

§ 40

Viser undersøkelsene i det sentrale personregister at vedkommende er registrert av folkeregisteret i en annen kommune som bosatt, som utvandret eller som død, sender Sentralkontoret hovedregisterkortet tilbake til folkeregisteret i registreringskommunen med nødvendige opplysninger om hva som videre skal foretas.

Ellers blir hovedregisterkortet satt i det sentrale register over forsvunne.

§ 41

En person som i samsvar med bestemmelsene i forskriftenes §§ 39 og 40 er tatt opp i det sentrale register over forsvunne, regnes registreringsmessig som bosatt i den kommune vedkommende er forsvunnet fra, inntil det foreligger nye opplysninger som gjør at Sentralkontoret bestemmer at vedkommende skal registreres som bosatt i en annen kommune, som flyttet til utlandet eller som død.

Får folkeregisteret kjennskap til at en person som er meldt registrert som forsvunnet, senere er kommet tilbake til kommunen, er flyttet til annen kommune, er utvandret eller er død, skal folkeregisteret underrette Sentralkontoret om dette. Underretningen kan gis som en formløs melding, skriftlig eller muntlig. Sentralkontoret vil da returnere hovedregisterkortet til folkeregisteret med nødvendige opplysninger om hva der videre skal foretas. Når registreringen er i orden, må ettermelding sendes Sentralkontoret på fastsatt skjema E-4.

KAP. 6

REVISJON AV FOLKEREGISTRENE

§ 42

Etter § 5 i folkeregistreringsloven kan Kongen bestemme at det skal iverksettes undersøkelser med sikte på å kontrollere, revidere og supplere opplysningene i folkeregistrene.

I § 6 i folkeregistreringsloven er nærmere angitt hvilke opplysninger "enhver som er bosatt eller er midlertidig tilstede" og "enhver som avgir hus eller husrom til beboelse for andre" (eventuelt gårdens styrer eller forretningsfører) er pliktig til å gi folkeregisteret.

Foretas undersøkelsen ved hjelp av skjemaer som skal fylles ut av den som bor eller oppholder seg midlertidig i kommunen, plikter den som avgir hus eller husrom til beboelse for andre eller dennes fullmektig å fordele skjemaene til dem som bor i huset, og samle dem inn igjen i utfylt stand til fastsatt tid.

§ 43

Når skjemaene er samlet inn, skal folkeregisteret straks foreta r e v i s j o n av registrene etter disse retningslinjer:

Kortene i hovedregisteret sammenholder en med personskjemaene.

Viser det seg at en person er ført opp på personskjemaet, men ikke ført inn i hovedregisteret, må folkeregisteret undersøke dette nærmere. Har han bosatt seg i kommunen, må han pålegges å melde flyttingen, og registreringen skjer på vanlig måte, jfr. forskriftenes § 17.

Er en person ført på kort i hovedregisteret, men ikke på personskjemaet for det oppgitte bosted, må en foreta undersøkelser. Er han ført på personskjemaet for et annet bosted, rettes hovedregisterkortet og navnekortet, og hovedregisterkortet settes på plass i hovedregisteret. Blir det opplyst at han er flyttet til annen kommune, må folkeregisteret underrette folkeregisteret i den oppgitte innflyttingskommune for å få flytteforholdet registrert på vanlig måte. Er det ikke mulig trass i grundige undersøkelser, om nødvendig med hjelp fra politiet, å få rede på hvor han oppholder seg, registreres han som forsvunnet. Skjema E-4 og hovedregisterkortet sendes Sentralkontoret, jfr. forskriftenes § 39.

Er det ellers ikke samsvar mellom registerkortet og personskjemaet, må en undersøke saken nærmere.

Revisjonen må skje så raskt som mulig. Av hensyn til ajourføringen og rettingen av det sentrale personregister, må registerføreren påse at de nødvendige meldinger (f.eks. flyttemeldinger, vigselmeldinger, skjema K m.v.) som viser de endringer og korreksjoner som er påført hovedregisterkortene, blir sendt til Sentralkontoret.

KAP. 7

FOLKEREGISTRENES TAUSHETSPLIKT

OPPLYSNINGER TIL OFFENTLIGE MYNDIGHETER OG PRIVATE PERSONER OG INSTITUSJONER

§ 44

Med de unntak som følger av folkeregistreringslovens § 14 og forskriftenes §§ 47 og 48 er ifølge folkeregistreringslovens § 13, 1. ledd enhver som i stillings medfør eller som i medhold av folkeregistreringsloven eller bestemmelser gitt i medhold av folkeregistreringsloven har høve til å gjøre seg kjent med opplysninger i folkeregisteret om noens private forhold, pliktig til å bevare taushet om det han får kjennskap til.

Taushetsplikten gjelder, foruten tjenestemennene ved folkeregisteret og ved det felles folkeregister- og likningskontor, alle som i henhold til generelle bestemmelser i forskriftene eller i henhold til særskilt samtykke fra registerføreren eller Sentralkontoret får adgang til registrene. Taushetsplikten gjelder også personalet ved de maskinsentraler som får adgang til folkeregistrenes hullkortregistre eller magnetbånd kjørt ut på grunnlag av disse registre.

§ 45

Folkeregisterets personale og personalet ved det felles folkeregister- og likningskontor er ved tiltredelsen av sin stilling pliktig til å underskrive erklæring om taushetsplikt, folke- registreringslovens § 13, 2. ledd.

Erklæringen skal skrives på fastsatt skjema.

§ 46

Dersom en tjenestemann ved folkeregisteret eller det felles folkeregister- og likningskontor bryter taushetsplikten etter folkeregistreringslovens § 13, vil det kunne medføre straff etter folkeregistreringslovens § 16 eller etter straffelovens § 121 om offentlige tjenestemenns taushetsplikt.

Straff for brudd på taushetsplikten vil også kunne komme til anvendelse på den som har fratrudd tjenesten, dersom han etter fratredelsen i strid med taushetsbestemmelsene i folke- registreringslovens § 13, åpenbarer noe fra folkeregisteret som han under tjenesten fikk kunnskap om.

§ 47

Uten hinder av taushetsplikten kan offentlig myndighet til bruk for sin virksomhet gis enkeltopplysninger fra folkeregisteret. Det samme gjelder oppgaver som den offentlige myndighet krever med hjemmel i særskilt lov (f.eks. valglovene, vernepliktsloven o.l.), eller etter regler som er eller blir fastsatt av Sentralkontoret i samråd med Skattedirektøren.

Politiet skal også utenfor kontortiden få de opplysninger fra folkeregisteret som det finner påkrevet for sitt arbeid.

Etter regler som fastsettes av Sentralkontoret kan registerføreren i det enkelte tilfelle tillate offentlige tjenestemenn å foreta de undersøkelser som de trenger for sitt arbeid. Registerne eller deler av dem må ikke fjernes fra folkeregisterets kontor.

§ 48

Etter folkeregistreringslovens § 14, annet ledd, kan Sentralkontoret bestemme at opplysninger om forhold som er alminnelig kjent eller er allment tilgjengelige hos annen offentlig myndighet kan gis til p r i v a t e p e r s o n e r o g i n s t i t u s j o n e r ("andre enn offentlig myndighet").

Uten på forhånd å innhente Sentralkontorets samtykke kan folkeregisteret gi e n k e l t o p p l y s n i n g e r om navn, adresse og fødselsnummer. Registerføreren bestemmer ut fra hensynet til folkeregisterets daglige gjøremål om og i tilfelle i hvilken utstrekning disse opplysninger skal gis.

Ellers må anmodning om oppgaver til private personer og institusjoner (herunder forskerne) forelegges Sentralkontoret.

KAP. 8
SENTRALKONTORETS VIRKSOMHET

§ 49

Sentralkontoret skal etter § 3 i folkeregistreringsloven føre kontroll med folkeregisterets virksomhet, gi nødvendige pålegg om registreringen, avgjøre prinsipielle registreringsspørsmål og løse tvister mellom registrene og mellom et register og publikum.

Registerføreren er pliktig til å rette seg etter de pålegg som Sentralkontoret gir. Han må la de inspektører som Sentralkontoret sender ut få adgang til registrene og må gi dem de opplysninger om folkeregisteret og registreringsvirksomheten som de ber om.

§ 50

Klager over at et folkeregister blir ført på en mangelfull måte, over at registerføreren unnlater å gi påbudte meldinger eller på annen måte forsømmer sine plikter etter loven og forskriftene, skal en rette til Sentralkontoret. Blir registreringen vesentlig forsinket fordi et folkeregister forsømmer å gi påbudte meldinger m.v., må registerføreren melde forholdet til Sentralkontoret. Registerføreren plikter å gi Sentralkontoret de opplysninger om folkeregisterets virksomhet som kontoret ber om.

Tvistespørsmål mellom folkeregistrene eller mellom et folkeregister og publikum skal registerføreren forelegge Sentralkontoret til avgjørelse, jfr. § 3 i folkeregistreringsloven. Han skal sende med de dokumenter som tvisten grunner seg på, og ellers gi de opplysninger om saken som kan være av betydning.

§ 51

Folkeregistrene plikter å sende inn de oppgaver som Sentralkontoret finner nødvendige av omsyn til sin virksomhet.

Av omsyn til ajourholdet av det sentrale personregister i Statistisk Sentralbyrå plikter folkeregistrene å sende meldinger til Sentralkontoret om den registerførte folkemengde i samsvar med de bestemmelser og direktiver som til enhver tid blir gitt.

KAP. 9
PUBLIKUMS OPPLYSNINGSPLIKT. STRAFFEANSVAR

§ 52

Etter § 11 i folkeregistreringsloven plikter alle personer over 15 år som oppholder seg i kommunen, til enhver tid å gi de opplysninger om seg og sin husstand som er nevnt i §§ 6-10 i loven.

Har en person gitt uriktige, ufullstendige, unøyaktige eller innbyrdes motstridende meldinger eller opplysninger, kan han pålegges å møte personlig på folkeregisterets kontor for å gi nærmere forklaring om forholdet, og han har da ikke rett til erstatning for skyss, diet eller tap av arbeidsfortjeneste. Er det grunn til å tvile på at de opplysninger som er gitt til folkeregisteret er riktige, kan registerføreren kreve at vedkommende på egen kostnad skaffer de attester eller andre beviser som trenges.

Er det ikke mulig for registerføreren å få de opplysninger han trenger, kan han kreve hjelp fra politiet.

§ 53

Overtredelse av folkeregistreringsloven eller forskriftene medfører s t r a f f e-
a n s v a r, jfr. § 16 i folkeregistreringsloven.

Registerføreren avgjør i hvilke tilfelle folkeregisteret skal melde overtredelsen til politiet. Er fristen for melding av flytting oversittet, og den meldepliktige ikke straks etterkommer pålegget om å ordne forholdet, bør saken som regel meldes til politiet dersom det er utvilsomt at den meldepliktige har flyttet inn i kommunen. Er registerføreren i tvil om saken bør meldes til politiet, kan han forelegge spørsmålet for Sentralkontoret, jfr. § 3 i folkeregistreringsloven.

KAP. 10

FORSKJELLIGE BESTEMMELSER

§ 54

Sjømannskontorene fører registre over alle sjømenn (også utlendinger) som hører hjemme (bor) i kontorets distrikt. De sjømenn som hører hjemme (bor) i riket, er dessuten registrert i Sentralregisteret for sjømenn i Oslo.

I sjømannsregistrene (Sentralregisteret og de lokale registre) kan folkeregisteret få de opplysninger om sjømannens tjenesteforhold som det trenger for registreringen.

§ 55

Opphold på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland Bouvetøya og Peter I's øy regnes i forhold til folkeregistreringsloven som midlertidig fravær fra bostedskommunen. Folkeregistreringsloven gjelder ikke for disse områder. Hovedregisterkortet skal fortsatt stå i hovedregisteret med notat om fraværet.

Når vedkommende vender tilbake fra opphold som nevnt i 1. ledd, men bosetter seg i en annen kommune, skal folkeregisteret i denne kommune gå fram i samsvar med forskriftenes § 17.

§ 56

Registerføreren er ansvarlig for at folkeregisteret blir ført og holdt ajour i samsvar med loven og forskriftene, og at meldeplikten til andre folkeregistre og til Sentralkontoret blir overholdt. Han må sørge for at løpende registreringsarbeid ikke blir skjøvet til side av omsyn til annet presserende arbeid.

Han må påse at registerføringen blir fullstendig. Han må søke samarbeid med andre myndigheter for å få kjennskap til forhold som etter loven og forskriftene skal meldes til og registreres i folkeregisteret.

Han skal sørge for at alle saker blir ekspedert raskt og at meldinger og opplysninger om registreringen til andre folkeregistre blir gitt så vidt mulig uten opphold.

§ 57

Føring på registerkort og skjema må skje med tydelig skrift. Maskinskrift bør brukes i den utstrekning det er praktisk. Det må ikke brukes blyant.

Når det må foretas rettinger på registerkortene, skal en sette en lett strek over det som skal rettes, slik at det er mulig å lese det som er overstreket. Rettingen skriver en over eller ved siden av. Radering er ikke tillatt.

§ 58

Sentralkontoret kan bestemme at eldre hovedregisterkort som på grunn av form og innhold ikke er egnet til å overføres til andre folkeregistre, skal skrives om på den av Sentralkontoret fastsatte type hovedregisterkort. Defekte hovedregisterkort må skrives om før de sendes folke- registeret i innflyttingskommunen.

Ved omskriving av hovedregisterkort må det kontrolleres og attesteres på kortet at de opplysninger som overføres er i samsvar med originalen.

For å hindre at hovedregisterkortet blir beskadiget under postforsendelsen, bør det legges en støttekartong i konvolutten.

§ 59

De registerkort som heretter tas i bruk i folkeregistrene skal ha ens form og innhold etter formular fastsatt av Sentralkontoret. De av Sentralkontoret fastsatte registerkort blir trykt for statens regning og føres på lager i Statens Trykksakekspedisjon, Oslo-Dep., OSLO 1.

Det samme gjelder de skjema som er fastsatt av Sentralkontoret til bruk for publikums meldinger til folkeregisteret og folkeregisterets meldinger til andre folkeregistre og til Sentralkontoret.

Registerføreren må sørge for at han alltid har tilstrekkelig opplag av registerkort og skjema.

§ 60

Meldinger og annet materiale som danner grunnlaget for registerføringen i folkeregisteret skal oppbevares i folkeregisteret i minst 5 år, og kan deretter makuleres. Registerføreren må påse at det materiale som skal makuleres blir forsvarlig brent, så uvedkommende ikke får adgang til det.

Om arkivering av navnekort vises til forskriftenes § 8.

§ 61

Disse forskrifter trer i kraft fra 1. februar 1970.

Forskriftene avløser fra samme tid forskrifter av 25. juli 1960 om ordningen og føringen av folkeregistrene, fastsatt av Statistisk Sentralbyrå med hjemmel i kgl. res. av 15. november 1946.

V. FORSKRIFTER

om melding av fødsler og valg av navn,
fastsatt 11. desember 1967 av Statistisk Sentralbyrå,
med hjemmel i kgl.res. av 8. desember 1967

KAP. 1

§ 1.

Ved lov nr. 1 av 16. juni 1967 om endringer i melding av fødsler er bestemt at fødsler skal meldes til folkeregisteret. Det samme gjelder om valg av fornavn og mellomnavn for barn.

§ 2.

Ved kgl.res. av 8. desember 1967 er bestemt at den i § 1 nevnte lov trer i kraft fra 1. januar 1968, og at Statistisk Sentralbyrå gis myndighet til å fastsette nærmere forskrifter.

§ 3.

Med hjemmel i lov om folkeregistre av 15. november 1946 § 13, jfr. kgl.res. av s.d. pålegges folkeregistrene å gi melding om fødsel til sivile og kirkelige registre over fødte i samsvar med de regler som er fastsatt i disse forskrifter.

KAP. 2

MELDING OM BARN I EKTESKAP

§ 4.

Barnets foreldre skal senest en måned etter fødselen sende melding om barnet til folkeregisteret i den kommune moren er bosatt ved barnets fødsel. Meldeplikten omfatter alle barn som blir født uten hensyn til foreldrenes trossamfunn.

Er moren på sykehus, klinikk o.l. når barnet blir født, skal meldingen sendes før moren forlater anstalten. Den som moren er hos når hun føder, skal sørge for at meldingen blir sendt.

Melding skal gis for alle levende fødte og for dødfødte etter 28 ukers svangerskap.

§ 5.

Melding om fødsel skrives på fastsatt blankett og sendes folkeregisteret i 2 eksemplarer (original og kopi).

§ 6.

Når folkeregisteret har mottatt melding om fødsel, skal det kontrollere at de gitte opplysninger om bosted, slektsnavn m.v. er i samsvar med registreringen i folkeregisteret. Er det uoverensstemmelse mellom det navn som er oppgitt i meldingen og det navn foreldrene er registrert med, må folkeregisteret kreve forevist de nødvendige attester (fødselsattest, dåpsattest, vigselattest). Folkeregisteret må påse at barnet føres inn med riktig slektsnavn, jfr. lov av 29. mai 1964 om personnavn, kap. 1. Når det er tvil om navnet bør spørsmålet forelegges Justisdepartementet.

Er moren ikke registrert i kommunen, sender folkeregisteret begge eksemplarer av meldingen til folkeregisteret i den kommune moren er registrert som bosatt. For dette folkeregister får bestemmelsene i første ledd tilsvarende anvendelse.

§ 7.

Folkeregisteret i morens bostedskommune sender det ene eksemplaret av meldingen (originalen) til Statistisk Sentralbyrå.

Det andre eksemplaret (kopien) sendes til soknepresten (fødselsregisterføreren) i det sokn moren er registrert som bosatt ved barnets fødsel.

Tilhører foreldrene ordnet dissentermenighet, må folkeregisteret dessuten ta en kopi av meldingen og sende den til presten (forstanderen) for den dissentermenighet som moren tilhører.

§ 8.

Soknepresten (fødselsregisterføreren) og i tilfelle presten (forstanderen) for vedkommende dissentermenighet skal oppbevare meldingen (kopien) inntil barnet er døpt.

§ 9.

Får barnet navnet ved dåp, gis meldingen (kopien) påtegning om det navn barnet fikk og sendes tilbake til folkeregisteret.

Skjer dåpen i et annet sokn enn der hvor moren var bosatt ved barnets fødsel, skal den som døver barnet sende melding om dåpen på fastsatt blankett til soknepresten (fødselsregisterføreren) på morens bosted.

Tilhører foreldrene ordnet dissentermenighet, og barnet døpes i en annen dissentermenighet, skal den som døver barnet sende melding om dåpen til den dissentermenighet som moren tilhører.

§ 10.

Når soknepresten (fødselsregisterføreren) eller prest (forstander) for dissentermenighet har mottatt melding om dåp som nevnt i § 9, annet eller tredje ledd, skal det på den melding (kopi) som er mottatt fra folkeregisteret, gis påtegning om det navn barnet fikk ved dåpen, og meldingen (kopien) sendes tilbake til folkeregisteret.

KAP. 3

MELDING OM BARN UTENFOR EKTESKAP

§ 11.

Melding om barn født utenfor ekteskap skal senest en måned etter fødselen sendes folkeregisteret i den kommune moren er bosatt. Meldingen skrives i 2 eksemplarer (original og kopi) på samme blankett som for barn i ekteskap.

Opplysninger om barnets far skal ikke gis. Bestemmelsene i §§ 4-10 i disse forskrifter får ellers tilsvarende anvendelse. Like med at foreldrene tilhører ordnet dissentermenighet, anses i disse tilfelle at moren tilhører slik menighet.

§ 12.

Det skal gis særskilt melding til bidragsfogden i samsvar med forskrifter gitt av Sosialdepartementet, jfr. lov nr. 10 av 21. desember 1956 om born utanom ekteskap, § 9.

§ 13.

Når farskapet er endelig fastslått, skal bidragsfogden sende melding om dette til folke- registeret i morens bostedskommune.

Meldingen skrives på fastsatt blankett og sendes i to eksemplarer (original og kopi). Bidragsfogden må før meldingen sendes, kontrollere at farens fødselsdata og navn er riktig angitt, om nødvendig ved innhenting av fødselsattest eller dåpsattest.

§ 14.

Når folkeregisteret har mottatt den i § 13 nevnte melding fra bidragsfogden, sendes det ene eksemplaret (originalen) til Statistisk Sentralbyrå. Det andre eksemplaret (kopien) sendes til soknepresten (fødselsregisterføreren) i det sokn moren var registrert som bosatt ved barnets fødsel. Tilhører moren ordnet dissentermenighet, må folkeregisteret ta en kopi av meldingen og sende den til presten (forstanderen) for denne menighet.

KAP. 4.

FORSKJELLIGE BESTEMMELSER

§ 15.

Er fornavn og eventuelt mellomnavn ikke valgt senest når barnet fyller 6 måneder, jfr. lov av 29. mai 1964 om personnavn, § 14 og § 16, annet ledd, må folkeregisteret vende seg til foreldrene (moren) for å få brakt navnevalget i orden.

Om navnevalget må folkeregisteret gi melding videre til

- a) soknepresten (fødselsregisterføreren) i det sokn hvor moren er registrert som bosatt ved barnets fødsel og
- b) prest (forstander) for den dissentermenighet som moren tilhører (jfr. forskriftenes § 7, tredje ledd og § 11, tredje ledd).

§ 16.

Når en sokneprest i tilfelle som nevnt i § 15, mottar melding om navn fra folkeregisteret, må det på det eksemplar av fødselsmeldingen som han har mottatt, gis påtegning om barnets navn, og meldingen sendes tilbake til folkeregisteret.

Blir fornavnet senere endret ved dåp, må soknepresten underrette folkeregisteret om navneendringen.

§ 17.

Det må påses at det er samsvar mellom det som blir registrert i folkeregisteret, fødsels- registeret, kirkeboken og dissentermenighetens protokoller. Underretning om endring av fødsels- data og navn m.v. må således mest mulig omgående av en registerfører gis videre til annen registerfører, med mindre det framgår av meldingen at denne registerfører er blitt underrettet.

§ 18.

Disse forskrifter er gitt i samråd med Justisdepartementet, Kirkedepartementet og Sosial- departementet og trer i kraft fra 1. januar 1968.

VI. KONGELIG RESOLUSJON AV 8. DESEMBER 1967

1. Lov av 16. juni 1967 om endringer i melding av fødsler settes i kraft fra 1. januar 1968.
2. Kongelig resolusjon av 30. oktober 1919 om melding av fødsler og bestemmelsene om melding av fødsler i kongelig resolusjon av 19. februar 1892 avsnitt II oppheves med virkning fra 1. januar 1968, dog skal innføringen i fødselsregisteret fortsatt omfatte også barn av foreldre som ikke står i statskirken.
3. Statistisk Sentralbyrå får fullmakt til å gi nærmere forskrifter om melding og registrering av fødsler og valg av navn.

VII. FORSKRIFTER

om utstedelse av fødselsattester i folkeregistrene,
fastsatt av Statistisk Sentralbyrå 5. november 1969
med hjemmel i kgl.res. av 5. juli 1968

§ 1.

Folkeregisteret kan utstede fødselsattest for person som er født i riket, når folke-
registerets hovedregisterkort for bosatte har tilstrekkelige opplysninger om det som attesten
skal inneholde.

§ 2.

Fødselsattest kan bare utstedes etter begjæring fra den som attesten gjelder, fra hans
ektefelle eller en av hans nærmeste slektninger dersom vedkommende godtgjør å ha et berettiget
behov for slik attest, eller fra offentlig myndighet.

Verge kan kreve attest for den som er umyndig.

Den som nektes attest, skal gjøres kjent med at begjæringen kan kreves forelagt Statis-
tisk Sentralbyrå til avgjørelse.

§ 3.

Fødselsattest skrives på blankett fastsatt av Statistisk Sentralbyrå.

Attesten skal være en utskrift av folkeregisterets hovedregisterkort og skrives enten som
kort attest der foreldrenes navn ikke er angitt (jfr. § 4) eller som lang attest der foreldrenes
(adoptivforeldrenes) navn er angitt (jfr. § 5).

Attesten skal i begge tilfelle foruten fornavn og eventuelt mellomnavn angi det slekts-
navn som er ervervet ved fødselen, eller det navn som det senere måtte være gitt bevilling til eller
som er ervervet ved ekteskap. For kvinner som er gift eller har vært gift skal attesten
dessuten gi opplysning om vedkommendes slektsnavn som ugift. Ved utstedelse av lang attest skal
attesten i tilfelle gi opplysning om at navnet er endret ved bevilling, når bevillingen er gitt

og av hvilken myndighet. Er navn endret ved adopsjon, skal navnene angis slik som de lyder etter adopsjonen. Er adoptivforholdet opphevet, skal navnene angis slik som de lyder etter opphevelsen.

For person som er uten slektsnavn, skal etternavn angis.

Foruten navn og fødested og -dato skal personnummeret alltid tas med i attesten.

§ 4.

Kort attest utstedes for personer som har fylt 20 år.

Dersom rekvirenten uttrykkelig ber om det, skal lang attest utstedes.

§ 5.

Lang attest utstedes for personer under 20 år.

Dersom rekvirenten uttrykkelig ber om det, skal kort attest utstedes.

Attesten skal ikke gi opplysning om foreldrenes ekteskapelige status med mindre rekvirenten ber om det. Attesten skal da utstedes på særskilt blankett (type N).

Er barnet født utenfor ekteskap, skal farens navn bare anføres dersom folkeregisteret har fått melding fra bidragsfogden om at farskapet er endelig fastslått, jfr. § 13 i forskrifter av 11. desember 1967 om melding av fødsler og valg av navn.

Er barnet lovlig adoptert, skal adoptantenes (adoptantens) navn anføres uten angivelse av adoptivforholdet. De opprinnelige foreldres navn må da ikke anføres. Er adoptivforholdet opphevet, skal attesten bare angi de opprinnelige foreldres navn. Er det ved opphevelsen av adoptivforholdet gitt melding om at rettsforholdet til de opprinnelige foreldre ikke er gjenopprettet, skal attesten gi opplysning om det.

§ 6.

Lang attest kan ikke utstedes av folkeregisteret dersom hovedregisterkørtet ikke inneholder opplysning om foreldrenes eller adoptivforeldrenes navn, jfr. § 1 og § 5 tredje og fjerde ledd. I så fall skal rekvirenten vises til det folkeregister som har opplysning om det, eller til føreren av fødselsregisteret.

§ 7.

Ved utskrivning av attest må det nøye påses at attesten er i samsvar med det som er registrert i folkeregisteret. Kan det være tvil om riktigheten av det som der er registrert, må folkeregisteret sammenholdes med fødselsregisteret eller kirkeboken før attest blir utstedt.

Dersom det ved slik undersøkelse ikke lykkes å få klarlagt hva som er riktig navn, og folkeregisteret som følge derav forelegger navnespørsmålet for Justisdepartementet, skal attesten gi opplysning om det. Det samme gjelder hvor det kan være spørsmål om å rette den fødselsdato som er anført i fødselsregisteret, og spørsmålet om retting tas opp med Kirke- og undervisningsdepartementet.

§ 8.

Attesten bør skrives med skrivemaskin. Brukes håndskrift, må slektsnavnet skrives med blokkskrift. Fødselsdata må angis i rekkefølgen dag, måned, år. Året må angis helt ut, dvs. med 4-sifret tall.

Radering, overstrykning eller forkortelser må ikke forekomme.

Attesten skal være påført folkeregisterets navn, dato for utstedelsen og folkeregisterets stempel. Den skal være underskrevet av registerføreren eller en som er særskilt bemyndiget til å underskrive på registerførerenes vegne.

§ 9.

Disse forskrifter trer i kraft 15. november 1969.

VIII. KONGELIG RESOLUSJON AV 5. JULI 1968

1. Folkeregistrene bemyndiges til å utstede fødselsattester.
2. Statistisk Sentralbyrå bemyndiges til å gi nærmere forskrifter for slik attestutstedelse.

IX. OVERENSKOMST

av 5. desember 1968 mellom Norge, Danmark,
Finland, Island og Sverige om folkeregistrering

Regjeringene i Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige er, for å lette registreringen av personer i de kontraherende land, blitt enige om følgende:

Artikkel 1.

Denne overenskomst gjelder personer som er registrert som bosatt i ett av de kontraherende land, og som har til hensikt å flytte, eller som har flyttet, til et annet av disse land.

Artikkel 2.

1. Den som har til hensikt å flytte fra et av de kontraherende land til et annet av disse land, skal melde dette til vedkommende lokale registreringsmyndighet i utflytningslandet.

Det påligger nevnte myndighet straks å levere den flyttende internordisk flytteattest med vedheftet blankett for internordisk flyttebevis.

2. Den som har flyttet fra et av de kontraherende land og etter innflytning bosatt seg i et annet av disse land, skal innen den tidsfrist som gjelder for flyttemelding innen dette land, melde innflytningen til vedkommende lokale registreringsmyndighet. Samtidig med meldingen skal han levere den flytteattest med vedheftet blankett for flyttebevis som er nevnt under pkt. 1. Har han ikke slik flytteattest, skal han pålegges å skaffe den fra utflytningslandet. Hvis han ber om det, skal den lokale registreringsmyndighet i stedet rekvirere flytteattest fra den lokale registreringsmyndighet i utflytningslandet.

3. Den lokale registreringsmyndighet i innflytningslandet treffer beslutning om registreringen.

Finner den lokale registreringsmyndighet at den som har meldt innflytningen skal regnes som bosatt innenfor registreringsområdet, skal den lokale registreringsmyndighet i utflytningslandet uten opphold underrettes om dette. Til denne underretning skal brukes internordisk flyttebevis.

Finner den lokale registreringsmyndighet grunn til å anta at den som har meldt innflytningen skal regnes som bosatt et annet sted i innflytningslandet, skal han vises til den lokale registreringsmyndighet på vedkommende sted. Flytteattesten leveres tilbake til ham forsynt med påtegning om henvisningen.

Finner den lokale registreringsmyndighet at den som har levert flytteattesten ikke kan regnes som bosatt innenfor registreringsområdet, og det heller ikke foreligger et tilfelle som nevnt i foregående ledd, skal registreringsmyndigheten gjøre merknad om beslutningen på flytteattesten og blanketten til flyttebeviset. Denne blankett skal deretter uten opphold sendes tilbake til vedkommende lokale registreringsmyndighet i utflytningslandet. Flytteattesten leveres tilbake til den som har meldt flytningen.

Først når flyttebeviset er mottatt, skal den lokale registreringsmyndighet i utflytningslandet føre den som er flyttet ut av registeret.

4. Har den lokale registreringsmyndighet i utflytningslandet ikke mottatt flyttebevis innen to måneder, skal den henvende seg direkte til den lokale registreringsmyndighet i innflytningslandet for å få de opplysninger som er nødvendige av hensyn til registreringen. Det samme gjelder om en lokal registreringsmyndighet har grunn til å anta at en registerført person er flyttet til et annet av de kontraherende land.

Artikkel 3.

Spørsmålet om en person etter denne overenskomst skal regnes som bosatt eller ikke bosatt i innflytningslandet, avgjøres etter lovgivningen i dette land.

Artikkel 4.

De kontraherende stater forplikter seg til gjensidig å gi de opplysninger som antas nødvendige for bedømmelsen av bosetningsspørsmålet, og gi melding om de beslutninger som blir truffet.

Artikkel 5.

Med "lokal registreringsmyndighet" forstås i denne overenskomst:

- i Danmark kommunalbestyrelsen ved folkeregisterføreren,
- i Finland den som fører vedkommende folkeregister (kirkebøker, sivilregister og dissentermenighetenes medlemslister),
- i Island nasjonalregisteret,
- i Norge registerføreren for vedkommende folkeregister, og
- i Sverige vedkommende pastorembete (i Stockholm og Göteborg den lokale skattemyndighet).

Artikkel 6.

Formular til internordisk flytteattest og flyttebevis skal inneholde opplysning om:

1. fraflytningsland, 2. fraflytningskommune (i Sverige församling), 3. adresse i fraflytningslandet, 4. tilflytningsland, 5. tilflytningskommune (i Finland også lokalt register, i Sverige församling), 6. adresse i tilflytningslandet, 7. oppgitt flyttedato, 8. etternavn, 9. fornavn, 10. kjønn, 11. fødselsdag, -måned og -år, 12. fødested, 13. ekteskapeleg stilling, 14. statsborgerforhold, 15. anmerkninger, og videre dato for utstedelsen av flytteattesten, stempel og underskrift, de enkelte lands frist for melding til innflytningsstedet. - I Finland og Sverige skal formularet dessuten inneholde opplysning om dåp, konfirmasjon og nattverd.

Med de unntak som følger av første ledd, skal de kontraherende lands formular til flytteattest og flyttebevis ha samme form og innhold, men avfattes på de enkelte lands språk, og skal fastsettes i samråd mellom de sentrale myndigheter i de kontraherende land.

Artikkel 7.

Denne overenskomst skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene deponeres i det norske utenriksdepartement.

Overenskomsten trer i kraft fra førstkommende 1. januar, 1. april, 1. juli eller 1. oktober, tre måneder etter at samtlige parters ratifikasjonsdokumenter er deponert, for Færøyene og Grønland dog først etter nærmere avtale mellom de sentrale registreringsmyndigheter i de kontraherende land.

Enhver av partene kan i forhold til hver av de andre si opp overenskomsten med en frist på 6 måneder til opphør 1. januar eller 1. juli.

X. FORSKRIFTER

om melding og registrering av internordiske flyttinger
fastsatt av Statistisk Sentralbyrå den 26. september 1969
med hjemmel i kgl.res. av 15. november 1946, jfr. lov om folkeregistrer av s.d. § 13,
og overenskomst mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige
om folkeregistrering av 5. desember 1968

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

§ 1.

Regjeringene i Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige har inngått overenskomst av 5. desember 1968 om folkeregistrering. Overenskomsten trer i kraft 1. oktober 1969.

Overenskomsten gjelder inntil videre ikke Færøyene¹⁾, Grønland, Svalbard, Jan Mayen og de norske biland utenfor Europa (Bouvetøya, Peter I's øy og Dronning Mauds land).

§ 2.

Med internordiske flyttinger menes flyttinger som finner sted mellom de fem nordiske land og omfatter de personer som er registrert som bosatt i et av disse land og som har til hensikt å flytte eller som har flyttet til et annet av de nordiske land.

§ 3.

Ved internordiske flyttinger er de fem nordiske land registreringsmessig å regne som ett registreringsområde, og registreringen skjer på grunnlag av meldinger som gis av landenes lokale registreringsmyndigheter.

§ 4.

Med lokal registreringsmyndighet forstås etter overenskomsten: I Danmark og Norge registerføreren for folkeregisteret i vedkommende kommune, i Finland den som fører vedkommende folkeregister (kirkebøker, sivilregister og dissentermenighetenes medlemslister), i Sverige pastor i vedkommende sokn (forsamling) og i Island nasjonalregisteret i Hagstofa Islands (Islands statistiske byrå). Kommunestyrene i Island mottar og utsteder internordiske flytteattester på

N o t e: 1) Gjelder Færøyene fra 1. juli 1970.

nasjonalregisterets vegne etter dettes nærmere bestemmelse, men ellers utøver nasjonalregisteret selv alle funksjoner som lokal registreringsmyndighet etter overenskomsten.

§ 5.

Internordisk flytting registreres på grunnlag av internordisk flytteattest og flyttebevis etter formular, fastsatt av de fem nordiske lands sentrale registreringsmyndigheter i samsvar med overenskomstens artikkel 6.

§ 6.

Innflyttingslandets lokale registreringsmyndighet avgjør om en person som flytter fra et av de andre nordiske land skal registreres som bosatt i innflyttingslandet.

Avgjørelsen treffes etter lovgivningen i innflyttingslandet. Den er bindende for den lokale registreringsmyndighet i utflyttingslandet.

Denne bestemmelse er ikke til hinder for at avgjørelser som den lokale registreringsmyndighet er uenig i, forelegges den sentrale registreringsmyndighet, som i tilfelle kan ta saken opp med det annet lands sentrale registreringsmyndighet.

§ 7.

De lokale registreringsmyndigheter plikter gjensidig å gi de opplysninger som antas nødvendige for bedømmelsen av bosettingsspørsmålet og å gi melding om de beslutninger som blir truffet.

Plikten til å gi opplysninger gjelder selv om det annet lands lokale registreringsmyndighet ikke har bedt om det.

Blir en truffet beslutning omgjort, må det annet lands lokale registreringsmyndighet underrettes.

§ 8.

Disse bostedsregler er i hovedtrekkene ens i de nordiske land:

a. En person regnes som regel som bosatt i det land hvor han regelmessig oppholder seg under natthvilen eller tilsvarende hvile.

b. Familieforsørgere (dvs. personer som opprettholder samlivet med ektefelle og/eller barn) regnes normalt som bosatt i det land der familien er bosatt.

c. Innleggelse på sykeanstalt eller på forbedrings-, oppfostrings-, tvangsarbeid- eller straffeanstalt m.v. medfører som regel ikke at vedkommende person regnes som bosatt i det land hvor anstalten ligger.

d. En person som oppholder seg i et av de fem nordiske land for å få undervisning ved offentlig eller privat undervisningsanstalt, men har bevart sin bopel i det land han kommer fra, regnes som bosatt i sistnevnte land, hvis ikke forholdene taler for noe annet, således f.eks. hvis vedkommende tar arbeid i det land der han studerer.

e. En person som etter gjeldende bostedsregler i vedkommende land vil kunne anses bosatt i mer enn ett land, regnes som bosatt i det land som han har sterkest forbindelse med.

§ 9.

Tjenestemenn som er ansatt ved diplomatiet eller konsulatvesenet og de husstandsmedlemmer (familiemedlemmer og tjenere) som er statsborgere i det land ambassaden eller konsulatet representerer, regnes i forhold til overenskomsten som bosatt i sistnevnte land, og internordisk flytteattest skal ikke utstedes. Tjenestemenn m.v. som er knyttet til norske utenriksstasjoner blir derfor å registrere i samsvar med de vanlige bestemmelser for flytting til og fra utlandet.

PUBLIKUMS MELDEPLIKT

§ 10.

Den som har til hensikt å flytte til et annet av de fem nordiske land, plikter å melde dette før avreisen til folkeregisteret i den kommune hvor han er registrert som bosatt, og skaffe internordisk flytteattest, jfr. overenskomstens artikkel 2, pkt. 1.

Bestemmelsen gjelder også utlendinger som er registrert som bosatt i kommunen og uten hensyn til om de er statsborgere i et av de nordiske land.

§ 11.

Den som har flyttet fra et av de nordiske land og etter innflytting har bosatt seg i kommunen, plikter innen 8 dager etter ankomsten personlig å melde innflyttingen til folkeregisteret og levere internordisk flytteattest med vedheftet flyttebevis, jfr. overenskomstens artikkel 2, pkt. 2.

Bestemmelsen gjelder uten hensyn til om han er statsborger i et av de nordiske land.

§ 12.

Den i § 11 nevnte innleveringsfrist er i Danmark 5 dager, i Island 7 dager, i Sverige 14 dager og i Finland 2 måneder.

MELDING OG REGISTRERING I UTFLYTTINGSLANDET

§ 13.

Når en person har meldt flytting som nevnt i § 10, skal folkeregisteret straks utstede internordisk flytteattest med vedheftet flyttebevis og en gjenpart av flytteattesten.

Flytteattesten med vedheftet flyttebevis leveres den som flytter, mens gjenparten av flytteattesten beholdes i folkeregisteret til kontroll av at flyttebevis mottas fra den lokale registreringsmyndighet i innflyttingslandet.

§ 14.

Er den som flytter ikke registrert som bosatt i kommunen, må folkeregisteret straks undersøke forholdet, eventuelt henvende seg til det sentrale personregister i Statistisk Sentralbyrå for å få oppgitt hans registreringskommune.

Er han registrert som bosatt i annen kommune, må han henvises til folkeregisteret i denne kommune. Kan annen registreringskommune ikke påvises, må han opptas i folkeregisteret på vanlig måte, dersom vilkårene etter folkeregistreringsloven og dennes utfyllende forskrifter er til stede. Deretter utstedes internordisk flytteattest.

§ 15.

Mottar folkeregisteret krav om internordisk flytteattest fra den lokale registreringsmyndighet i innflyttingslandet, jfr. overenskomstens artikkel 2, pkt. 2, siste punktum, må internordisk flytteattest med vedheftet flyttebevis straks sendes til vedkommende lokale registreringsmyndighet. Gjenpart av flytteattesten beholdes i folkeregisteret.

Er den som har flyttet ikke registrert i folkeregisteret, må undersøkelse foretas. Er han registrert i annen norsk kommune, sendes rekvisisjonen videre til folkeregisteret i denne kommunen, og den lokale registreringsmyndighet i innflyttingslandet (rekvirenten) underrettes. § 14 i disse forskrifter får ellers tilsvarende anvendelse.

Har folkeregisteret grunn til å anta at det etter de gjeldende bostedsregler i begge land, jfr. § 8 i disse forskrifter, ikke foreligger internordisk flytting etter overenskomsten, må likevel internordisk flytteattest straks sendes til den lokale registreringsmyndighet i innflyttingslandet (rekvirenten). Men denne må samtidig underrettes om de faktiske bostedsforhold som antas å være av betydning for registreringen.

§ 16.

Når folkeregisteret har mottatt flyttebeviset fra den lokale registreringsmyndighet i innflyttingslandet, føres vedkommende til avgang i registeret i samsvar med bestemmelsene i forskriftene til folkeregistreringsloven. Samtidig fylles ut skjema E-2 som sendes Statistisk Sentralbyrå på vanlig måte.

Som utflyttingsdag (registreringsdato) gjelder den i flyttebeviset angitte dag for registrering i innflyttingslandet.

§ 17.

Folkeregisteret må føre kontroll med at flyttebevis mottas fra innflyttingslandets lokale registreringsmyndighet.

Er flyttebeviset ikke mottatt innen 2 måneder, må folkeregisteret henvende seg til den lokale registreringsmyndighet i innflyttingslandet for å få de opplysninger som er nødvendig av hensyn til registreringen.

§ 18.

Har folkeregisteret grunn til å anta at en registerført person oppholder seg i et annet nordisk land under slike forhold at han bør registreres der, må folkeregisteret underrette vedkommende lokale registreringsmyndighet om dette.

MELDING OG REGISTRERING I INNFLYTTINGSLANDET

§ 19.

Når internordisk flytteattest med vedheftet flyttebevis er mottatt, skal folkeregisteret treffe beslutning om den som er innflyttet etter gjeldende bestemmelser i folkeregistreringsloven og dens forskrifter skal registreres som bosatt i kommunen, jfr. overenskomstens artikkel 2, pkt. 3, 1. ledd.

§ 20.

Finner folkeregisteret at den innflyttede blir å registrere som bosatt i kommunen, gjøres nødvendige notater om registreringen på flytteattesten og flyttebeviset. Flyttebeviset rives av og sendes straks til vedkommende lokale registreringsmyndighet i utflyttingslandet. Beslutning om registrering etter overenskomstens artikkel 2, pkt. 3, anses dermed truffet.

Det må påses at registreringsdatoen blir påført flyttebeviset, jfr. § 16, annet ledd i disse forskrifter.

Samtidig fylles ut skjema E-1 som sendes Statistisk Sentralbyrå på vanlig måte. Flytteattesten beholdes i folkeregisteret.

§ 21.

Finner folkeregisteret grunn til å anta at den som melder innflytting skal regnes som bosatt i en annen norsk kommune enn den som er angitt i flytteattesten, skal han vises til folke- registeret i denne kommune. Flytteattesten med vedheftet flyttebevis leveres tilbake til ham, forsynt med påtegning om henvisningen.

§ 22.

Finner folkeregisteret at han etter gjeldende bestemmelser ikke kan regnes som bosatt i kommunen, og det ikke foreligger et tilfelle som nevnt i § 21, gjøres merknad om dette på flytte- attesten og flyttebeviset. Flyttebeviset sendes uten opphold til vedkommende lokale registre- ringsmyndighet i utflyttingslandet, mens flytteattesten leveres tilbake til den som har meldt flyttingen.

§ 23.

Hvis den som melder innflytting ikke har internordisk flytteattest fra den lokale registreringsmyndighet i utflyttingslandet, må han pålegges å skaffe den.

Folkeregisteret kan rekvirere internordisk flytteattest fra den lokale registrerings- myndighet i utflyttingslandet hvis den innflyttede ber om det. I så fall må rekvisisjonen med- undertegnes av den innflyttede, eller det må fremgå av rekvisisjonen at den innflyttede har bedt om det.

§ 24.

Er en innflyttet pålagt å skaffe internordisk flytteattest og pålegget ikke er etter- kommet innen to måneder, kan folkeregisteret uten hans medvirkning rekvirere flytteattest fra den lokale registreringsmyndighet i utflyttingslandet, dersom det er åpenbart at han etter de gjeldende bestemmelser i folkeregistreringsloven og dens forskrifter må regnes som bosatt i kommunen.

§ 25.

Når folkeregisteret rekvirerer internordisk flytteattest fra den lokale registrerings- myndighet i et annet nordisk land, må det gis fyldigst mulig opplysninger om den flyttedes personalia (navn, når født m.v.) og om grunnen til at flytteattest rekvireres, jfr. §§ 23, annet ledd, og 24.

§ 26.

Får folkeregisteret på annen måte kjennskap til at en person er kommet til kommunen fra et annet nordisk land, og har grunn til å anta at det foreligger en internordisk flytting, må folkeregisteret ta saken opp med den lokale registreringsmyndighet i vedkommende land.

FORSKJELLIGE BESTEMMELSER

§ 27.

Det norske formular til flytteattest med vedheftet flyttebevis er fastsatt av Sentral- kontoret for folkeregistreringen (Statistisk Sentralbyrå) og har nummererte rubrikker 1-15 i samsvar med de andre nordiske lands formularer og med samme innhold og rekkefølge.

Det finske og svenske formular har dessuten egne, unummererte rubrikker for dåp, nattverd, separasjon og skilsmisse. Da det norske formular ikke har tilsvarende rubrikker, må folke- registeret gi opplysning herom i anmerkningsrubrikken i den utstrekning disse opplysninger frem- går av registerkortene.

§ 28.

Navnerubrikkene 8 og 9 skal fylles ut slik at etternavnet står alene under rubrikk 8 og mellomnavnet sammen med fornavnet under rubrikk 9.

I land hvor mellomnavnet er knyttet til etternavnet som tilleggsnavn (Sverige), blir mellomnavnet satt under rubrikk 8 med understrekning av tilleggsnavnet.

I folkeregisteret skal i alle tilfelle registerkortene stå ordnet etter etternavn, fornavn og mellomnavn.

§ 29.

Forskriftene til folkeregistreringsloven kommer til anvendelse så langt de passer og ikke kommer i strid med overenskomsten og forskriftene om internordiske flyttinger.

§ 30.

Disse forskriftene trer i kraft 1. oktober 1969.

Utkommet i serien Statistisk Sentralbyrås Håndbøker (SSH)

- Nr. 1 Regler for publikasjonenes utstyr m.v. i serien Statistisk Sentralbyrås Håndbøker
" 2 Veiledning for nye assistenter
" 3 Regler for maskinskrivning i Statistisk Sentralbyrå
" 4 Innføring i maskinregning. Hefte 1. Addisjonsmaskiner
" 5 Innføring i maskinregning. Hefte 2. Kalkulasjonsmaskiner
" 6 Regler for utstyr m.v. for publikasjoner i seriene Norges Offisielle statistikk (NOS) og Samfunnsøkonomiske studier (SØS) og publikasjonen Statistiske meldinger
" 7 Prinsipper for konstruksjon av statistiske blanketter
" 8 Framlegg til nordisk statistisk terminologi
" 9 Standard for næringsgruppering i offentlig norsk statistikk
" 10 Hjemmel for innkreving av oppgaver
" 11 Kurs i hullkortmaskiner
" 12 Adresseliste for folkeregistrene
" 13 Standard for handelsområder
" 14 Innføring i DEUCE
" 15 Programmering for DEUCE. Første hefte
" 16 Alfasystemet. Et lettkodingssystem for DEUCE
" 17 Håndbok for DEUCE-operatører
" 18 Programmering for DEUCE. Annet hefte
" 19 Varenomenklatur for industristatistikken
" 20 Regler for publiseringsarbeidet m.v. i Statistisk Sentralbyrå
" 21 Håndbok for 1401-programmerere og -operatører
" 22 Statistisk testing av hypoteser ved regresjonsberegninger
" 23 Utsnitt om prinsipper og definisjoner i offisiell statistikk
" 24 Standard for gruppering av sykdommer - skader - dødsårsaker i offentlig norsk statistikk
" 25 Veiledning for brukere av den økonomiske modell MODIS III
" 26 Statistisk varefortegnelse for utenrikshandelen
" 27 Utsnitt om prinsipper og definisjoner i offisiell statistikk. Fra Forbruksundersøkelsen 1958
" 28 Standard for utdanningsgruppering i offentlig norsk statistikk
" 29 Norsk-Engelsk ordliste
" 30 Lov, forskrifter og overenskomst om folkeregistrering

